

Nr.akt Br.966/47

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 18 lipca 1947 r.

wojskowy Rejonowy w Warszawie, w miejscu postoju
rosprawie w Warszawie w składzie:

- 1/ ppłk.Dr.Klisowiecki Romuald - jako przewodniczący
- 2/ mjr. Konieczny Edward - jako ławnik
- 3/ por.Gryniewicz Jan - jako sędzia

sędzią siera. Matysiaka Wiktora - jako protokółanta
obecności oskarżyciela publicznego mjr. Dr.Lityńskiego Maksymilia
obrońców: Grabowskiej, Pintarowej, Buszkowskiego, Grodnickiego, Kutmana,
Kasa i Więckowskiej

rozprawę 1/ SKŁOWSKIEJ BARBARI s d. Roskiewiczą c. Henryka
Kaszy z Karolkiewiczów, ur.23 sierpnia 1921 r. w Warszawie, zam.
Łódź ul.Kilińskiego 19 m.5, Polki, sędzinki, studentki, wykształcenie
średnie, z ojca urzędnika, bez majątku, odznaczoną w czasie okupacji
organizacji A.K. krzyżem Virtuti Militari V Klasy i Srebrnym Krzyżem
Waleczności z Mieczem, kapitan organizacji A.K., sądownie niekaranej, -
sądownie niekaranej z art.1 Dekretu o ochronie Państwa, art.8 Dekretu z 16 listo-
pada 1945 r. (Dz.U.R.P. Nr.53, poz.300), z art.27 KKWP w zw.z art.3 Dekre-
tu z 16 listopada 1945 r. i z art.191 KK,

2/ ZIELENIEWSKIEGO BOLESŁAWA s.Kasiniersa, ur.8 li-
stopada 1885 r. w Motylewie nad Dnieprzem, zam.w Klarysewie k/ Warszawy
ul. Warszawska 35, Polaka, kawalera, inżyniera elektryka, wykształcenie
średnie, z ojca nauczyciela muzyki, bez majątku, orderów i odznaczeń,
Wojску Polskim nie służącego, niekaranego sądownie, - oskarżonego
art.1 Dekretu o ochronie Państwa, art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r.
art.191 KK,

... / ...

- 2 -

3/ PACYNSKIEGO FRANCISZKA s.Stanisława, ur.3 grudnia 1902 r. w Paerach Polakich, woj.Poznańskie, zam. w Skolimowie u.Mieczysława 9, Polaka, samotnego, ojca dwojga dzieci w wieku 13 i 15 lat, urzędnika, wykształcenie wyższe, z ojca kolejarza, w Wojsku Polskim niesłużącego, bez majątku, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami w czasie okupacji w organizacji A.K., sądowo niekaranego, - oskarżonego z art.1 Dekretu o ochronie Państwa i art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r.

4/ DUBINA LECHA s.Stefana, ur.20 października 1914 r. w Karasowie, zam. w Warszawie ul. Dowejki 12, Polaka, studenta, wykształcenie średnie, z ojca dziennikarza, w Wojsku Polskim służył w latach 1935 do 1936 w Szkole Podchorążych Artylerii, brał udział w wojnie z Niemcami w 1939 r. w stopniu podporucznik, rannego w 1939 r., przebywającego w obozie jeńców wojennych od października 1939 r. do 2 lutego 1945 r., bez majątku, orderów i odznaczeń, sądowo niekaranego, - oskarżonego z art.1 Dekretu o ochronie Państwa i art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r.

5/ DUBIN-SZEBENNY-MARII s.Stefana, ur.17 lipca 1912 r. w Karasowie, zam. w Karasowie ul.Wilcza 29 a m.11, Polki, niezamężnej, dziennikarki, wykształcenie średnie, z ojca dziennikarza, bez majątku, orderów i odznaczeń, sądowo niekaranej, - oskarżonej z art.1 Dekretu o ochronie Państwa i art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r.

6/ LOZICKIEGO JULIANA s.Antoniego, ur.21 października 1899 r. w Zarudziu S.S.R.R., zam. we Wrzeszowie, ul.Witosa 41, Polaka, samotnego, ojca jednego dziecka w wieku 9 lat, nauczyciela, wykształcenie wyższe nieukończony, z ojca robotnika rolnego, w Wojsku Polskim służył zawodowo w latach 1917-1929 ostatnio w stopniu porucznika, awansowanego do stopnia kapitana w organizacji A.K. w czasie okupacji,

... / ...

- 3 -

bez majątku, odsnaczonego w okresie okupacji w organizacji A.K. Krzyżem Walecznych, sądownie niekaranego, - oskarżonego z art.1 Dekretu o ochronie Państwa i art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r.

7) STERNIN - MATYJASZ JADWIGA c. Włodzimierza, ur. 16 czerwca 1917 r. w Wilnie, zam. w Krzeszowie ul. Chrzanowskiego 29 m.5, Polka, wdowa, matki jednego dziecka w wieku 7 lat, artystki malarki, wykształcenie średnie, z ojca tokarza metalowego, bez majątku, orderów i odznaczeń, sądownie niekaranej, - oskarżonej z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r.

8) JANUSIŃSKA STANISŁAWA z. Franciszka, ur. 20 czerwca 1908 r. w Lesznie pow. Skonin, zam. w Katowicach PI. Wolności 5 m.5, Polka, żonatego, ojca dwojga dzieci w wieku 3 i 7 lat, urzędnika, wykształcenie wyższe prawnicze, w Wojsku Polskim służył w latach 1929 do 1930 ostatnie w stopniu kaprala podchorążego, z ojca urzędnika kolejowego, bez majątku, orderów i odznaczeń, sądownie niekaranego, - oskarżonego o przestępstwo z art.1 Dekretu o ochronie Państwa i art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r.

9) KAROLKIEWICZA STANISŁAWA c. Aleksandra, ur. 21 sierpnia 1918 r. w Tworkowicach, pow. Bielsk Podlaski, zam. w Warszawie ul. Kręchowicka 5 m.32, Polka, żonatego, ojca jednego dziecka w wieku 1 roku, studenta, wykształcenie średnie, z ojca rolnika, w Wojsku Polskim służył w latach 1938 do 1939 r. w stopniu plutonowego podchorążego, kapitał w organizacji A.K. z czasów okupacji, odznaczony orderem Virtuti Militari V Klasy, Krzyżem Walecznych oraz odznaczeniem sowieckim Za Współpracę z partyzantką sowiecką w latach 1943 - 1944, dwukrotnie rannego w walkach z okupantem niemieckim, bez majątku, sądownie niekaranego, - oskarżonego z art.1 Dekretu o ochronie Państwa, z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r., art.27 KWSP do art.225 § 1 KK i art.3 lit.b) i c) Dekretu o ochronie Państwa, art.1 ust.2 i 3 Dekretu z 16 listopada 1945 r., art.3 Dekretu z 16 listopada 1945 r., art.117 § 1 i 2 KWSP oraz art.187, 188 i 191 KK.

10) ATWISISA CZESŁAWA z. Piotra, ur. 2 stycznia 1927 r. w Wilnie, bez stałego miejsca zamieszkania, Polak, kawaler, szofer, z ojca szofera, wykształcenie 2 klasy szkoły średniej, ochotnika do S.P., bez majątku, orderów i odznaczeń, sądownie niekaranego, - oskarżonego z art.86 § 1 i 2 KWSP, art.175 § 1 i 2 KWSP, art.1 ust.2 i 3 Dekretu z 16 listopada 1945 r., art.259 KK, art.3 Dekretu z 16 listopada 1945 r., art.115 § 1 i 2 w zw. z 118 § 1 i 3 KWSP, art.191 KK,

11) ALBROTCZA STANISŁAWA z. Bronisława, ur. 27 września 1919 r. w Wilnie, zam. w Łodzi ul. Przejazd 32, Polak, kawaler, technika kolejowego, z ojca kolejarza, wykształcenie 4 klasy gimnazjum i 2 letni kurs techniczny, w Wojsku Polskim nie służył, bez majątku, odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi w czasie okupacji w organizacji A.K., sądownie niekaranego, - oskarżonego z art.1 Dekretu o ochronie Państwa, art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r., art.117 § 1 i 2 KWSP i art.191 KK.

12) BRASZKIEWICZA MIECZYSLAWA z. Antoniego, ur. 15 grudnia 1919 r. w Wilnie, zam. w Łodzi ul. Legionów 45, Polak, kawaler, studenta, wykształcenie średnie, w Wojsku Polskim nie służył, z ojca rolnika, bez majątku, orderów i odznaczeń, sądownie niekaranego, - oskarżonego z art.1 Dekretu o ochronie Państwa, art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r., art.117 § 1 i 2 KWSP i art.191 KK.

..//..

- 4 -

13) FRETAGA K. ZIMIERZA z. Stanisława, ur. 9 lutego 1931 r. w Wilnie, zam. w Łodzi ul. Legionów 55, Polaka, kawalera, studenta, wykształcenie średnie, z ojca szweca, w Wojsku Polskim nie służył, podporucznika z czasów okupacji w organizacji A.K., bez majątku, odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi, sądowo nie karany, - oskarżonego z art. 1 Dekretu o ochronie Państwa, art. 8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. art. 117 § 1 i 3 KKSP i art. 191 KK.

14) WASECZUK HALINA z. Edwarda, ur. 18 czerwca 1923 r. w Łunińcu, zam. w Łodzi ul. Legionów 48 m. 26, Polki, niezamężnej, studentki, wykształcenie średnie, z ojca kolejarza, bez majątku, odznaczona Brązowym Krzyżem Zasługi w organizacji A.K., sądowo niekaranej, - oskarżonej z art. 1 Dekretu o ochronie Państwa, art. 8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. i art. 191 KK.

Na zasadzie art. 3, 240, 245 - 247 KKPK

o r z e k i :

I. osk. SĄDOWSKA BARBARA vel KRÓLIKOWSKA BARBARA vel STYCZYŃSKA BARBARA winna jest:

1) że w okresie od sierpnia 1944 r. do sierpnia 1945 r. na terenie Polski brała udział w nielegalnych związkach, mających na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego i występujących pod nazwami "Armia Krajowa" następnie "Delegatura Sił Zbrojnych na Kraj" pełniąc w nich początkowo funkcję łączniczki i szefa kancelarii grupy wywiadowczej p.n. "Skipa wschód", a następnie następcy szefa ekspozytury wywiadowczej D.S.Z. p.n. "Pralnia II" i utrzymując w tym charakterze kontakty organizacyjne z innymi członkami tejże organizacji, przy czym dla celów konspiracji swojej osoby i swojej działalności przed władzami podstępowała za siebie podrobionymi dokumentami opiewającymi na nazwisko Królikowska Barbara i Styczyńska Barbara - czym dokonała przestępstwa z art. 1 Dekretu z 30 października 1944 r. o ochronie Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 10 pos. 50),

2) że w okresie od marca 1945 r. do 13 marca 1946 r. działając początkowo jako następczyni szefa ekspozytury wywiadowczej D.S.Z. p.n. "Pralnia II" a następnie ekspozytury wywiadowczej p.n. "Port" a wreszcie od listopada 1945 r. jako szef centrali obcego wywiadu pod nazwą "Licium" dopuściła się gromadzenia i przekazywania zagranicę i na szkodę Państwa Polskiego wiadomości i dokumentów stanowiących tajemnicę państwową i wojskową, w szczególności zorganizowała wspólnie z Henrykiem Żukiem ekspozyturę wywiadowczą D.S.Z. p.n. "Pralnia II" następnie ekspozyturę wywiadowczą p.n. "Port", wreszcie centralę obcego wywiadu p.n. "Licium", kierowała całokształtem pracy wywiadowczej tychże ekspozytur i centrali z jej podbudówkami rozsiętymi na terenie Polski i Z.S.S.R., gromadziła wiadomości i dokumenty tajne z dziedziny politycznej, społeczno-gospodarczej i wojskowej, które przekazywała zagranicę początkowo za pośrednictwem Jacka Jaceusza szefa wywiadu D.S.Z. na kraj zaś od listopada 1945 r. bezpośrednio przez łączników do oddziału II sztabu II Korpusu gen. Andersa, a nadto w październiku 1945 r. skontaktowała się osobiście w Porto San Giorgio z Anderssem od którego otrzymała ustne instrukcje w sprawie dalszego prowadzenia wywiadu w Polsce i Z.S.S.R. przez rozbudowę centrali

- 5 -

wywiadowczej "Licium", czym dokonał przestępstwa z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P. Nr.53 poz.300)

II. ZIMLERIŃSKI BOLESŁAW wela BRZOZOWSKI WITOLD

winien jest

1/ że w okresie od maja 1945 r. do sierpnia 1945 r. na terenie Warszawy brał udział w nielegalnym związku p.n. "Delegatura Sił Zbrojnych na Kraj" mającym na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego, kierując działalnością komórki wywiadowczej p.n. "Szkoła" stanowiącej podbudowę ekspozytury wywiadowczej D.S.Z. p.n. "Pralnia II" i utrzymując w tym charakterne kontakty organizacyjne z innymi członkami tejże nielegalnej organizacji, posługując się dla celów konspiracji swojej osoby i swej działalności podrobionymi dokumentami odpowiadającymi na nazwisko Brzozowski Witold, czym dokonał przestępstwa z art.1 Dekretu o ochronie Państwa (Dz.U.R.P. Nr.10 poz.50 z 1944 r.),

2/ że w okresie od maja 1945 r. do 13 maja 1946 r. działając jako szef komórki wywiadowczej p.n. "Szkoła" w Warszawie, będącej początkowo podbudową ekspozytury wywiadowczej D.S.Z. p.n. "Pralnia II" następnie p.n. "Port", wreszcie od listopada 1945 r. centrali obojga wywiadu p.n. "Licium", dopuścił się groźnego i przekazywania za granicę ze szkodą dla Państwa Polskiego wiadomości i dokumentów stanowiących tajemnicę państwową i wojskową, w szczególności zorganizował komórkę wywiadowczą p.n. "Szkoła" instruując informatorów tejże komórki w kierunku odpowiedniego wykonywania roboty wywiadowczej, kierował osobiście pracą tejże komórki i gromadził w niej a następnie przekazywał zagranicę do oddziału II sztabu II Korpusu gen. Andersa za pośrednictwem komórki p.n. "Biuro Studiów" w ramach centrali wywiadu p.n. "Licium" wiadomości i dokumenty ważne z dziedziny politycznej, społeczno-gospodarczej i wojskowej czym dokonał przestępstwa z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P. Nr.53 poz.300).

III. PACYŃSKI FRANCOISEK winien jest

1/ że od czerwca 1945 r. do sierpnia 1945 r. na terenie Warszawy brał udział w nielegalnym związku p.n. "Delegatura Sił Zbrojnych na Kraj" mającym na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego, pełniąc w komórce wywiadowczej p.n. "Szkoła" stanowiącej podbudowę ekspozytury wywiadowczej D.S.Z. p.n. "Pralnia II" funkcję informatora i utrzymując w tym charakterne kontakty organizacyjne z innymi członkami tejże organizacji czym dokonał przestępstwa z art.1 Dekretu z 30 października 1944 r. o ochronie Państwa,

2/ że w okresie od czerwca 1945 r. do 14 maja 1946 r. w Warszawie wykorzystując swoje stanowisko urzędowe jako wice-dyrektor Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie i działając jako informator komórki wywiadowczej "Szkoła" stanowiącej podbudowę organizacyjną początkowo ekspozytury D.S.Z. p.n. "Pralnia II" następnie p.n. "Port" wreszcie centrali wywiadu p.n. "Licium" dopuścił się groźnego i przekazywania zagranicę ze szkodą Państwa Polskiego wiadomości i dokumentów stanowiących tajemnicę państwową i wojskową w skali ogólnopaństwowej, w szczególności gromadził i przekazywał dostępne mu z tytułu piastowanego urzędu tajne wiadomości i dokumenty dotyczące głównie umów między narodowych z odpowiednimi załącznikami oraz innych zagadnień społeczno-gospodarczych, które następnie przekazywał zagranicę do oddziału II sztabu II Korpusu gen. Andersa za pośrednictwem

... / ...

- 6 -

osk. Zieleniewskiego jako szefa komórki wywiadowczej "Szkoła" podporządkowanej ekspozyturze wywiadowczej "Pralnia II" następnie "Port" a ostatnio centrali obcego wywiadu p.n. "Licium" czym dokonał przestępstwa z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P. Nr.53 poz.300)

IV. osk. DUNIN LECH winien jest

1/ że od lutego 1945 r. do sierpnia 1945 r. na terenie Warszawy brał udział w nielegalnych związkach występujących p.n. "Armia Krajowa" następnie "Delegatura Sił Zbrojnych na Kraj" i mających na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego, współdziałając najpierw w organizowaniu garażu i warsztatów mechanicznych dla komórki samochodowej Komendy Głównej A.K. zaś od lipca 1945 r. pełniąc funkcję oficera do zleceń w komórce wywiadowczej p.n. "Szkoła" stanowiącej podbudowę ekspozytury wywiadowczej D.S.Z. p.n. "Pralnia II" i utrzymując w tym charakterze kontakty organizacyjne z innymi członkami tejże organizacji czym dokonał przestępstwa z art.1 wspomnianego wyżej Dekretu o ochronie Państwa,

2/ że w okresie od lutego 1945 r. do 14 maja 1946 r. na terenie Warszawy działając na szkodę Państwa Polskiego dopuścił się zbierania i przekazywania zagranicę wiadomości stanowiących tajemnicę państwową i wojskową w szczególności że zbierał i gromadził tajne wiadomości i dokumenty z dziedziny wojskowej, społeczno-gospodarczej i politycznej wykorzystując dla osiągnięcia tego celu między innymi także swoje możliwości wynikające z zatrudnienia w referacie wojskowym K.W.P.F.S. w Warszawie, które te wiadomości i dokumenty przekazywał następnie osk. Zieleniewskiemu jako szefowi podbudówki "Pralnia II" p.n. "Szkoła" zaś od listopada 1945 r. do centrali "Licium" czym dopuścił się przestępstwa z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P. Nr.53 poz.300).

V. osk. DUNIN HELENA-MARIA winna jest

1/ że w okresie od grudnia 1944 r. do sierpnia 1945 r. na terenie Warszawy brała udział w nielegalnych związkach mających na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego i występujących p.n. "Armia Krajowa" a następnie "Delegatura Sił Zbrojnych na Kraj" pełniąc funkcję informantki komórki wywiadowczej "Szkoła" stanowiącej podbudowę ekspozytury wywiadowczej p.n. "Pralnia II" i utrzymując w tym charakterze kontakty organizacyjne z innymi członkami tejże organizacji czym dokonała przestępstwa z art.1 wyżej cyt. Dekretu o ochronie Państwa,

2/ że w okresie od grudnia 1944 r. do 14 maja 1946 r. na terenie Warszawy działając na szkodę Państwa Polskiego dopuściła się gromadzenia i przekazywania zagranicę wiadomości stanowiących tajemnicę państwową i wojskową, w szczególności że gromadziła tajne wiadomości i dokumenty z dziedziny wojskowej, społeczno-gospodarczej i politycznej i bezpieczeństwa publicznego wykorzystując swe stanowisko społeczne - dziennikarki, które te wiadomości i dokumenty przekazywała następnie osk. Zieleniewskiemu jako szefowi komórki wywiadowczej "Szkoła" stanowiącej podbudowę ekspozytury wywiadowczej D.S.Z. "Pralnia II" następnie "Port" a w końcu od listopada 1945 r. centrali obcego wywiadu p.n. "Licium" czym dokonała przestępstwa z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P. Nr.53 poz.300).

... / ...

- 7 -

VI. osk. LOZICKI JULIAN winien jest

1/ że w okresie od września 1944 r. do sierpnia 1945 r. na terenie Białegostoku i wybrzeża bałtyckiego brał udział w nielegalnych związkach mających na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego i występujących p.n. "Armia Krajowa" oraz "Delegatura Sił Zbrojnych na Kraj" pełniąc funkcję szefa komórki wywiadowczej p.n. "Prom" stanowiącej podbudowę ekspozytury wywiadowczej D.S.Z. p.n. "Pralnia II" i utrzymując w tym charakterze kontakty z innymi członkami tejże organizacji czym dokonał przestępstwa z art.1 podanego wyżej Dekretu o ochronie Państwa,

2/ że w okresie od września 1944 r. do 23 maja 1946 r. na terenie Białegostoku i wybrzeża bałtyckiego działając na szkodę Państwa Polskiego dopuścił się gromadzenia i przekazywania za granicę wiadomości i dokumentów stanowiących tajemnicę państwową i wojskową w szczególności że jako szef komórki wywiadowczej p.n. "Prom" w Białymstoku zaś od stycznia 1946 r. jako szef komórki wywiadowczej p.n. "Stocznia" na wybrzeżu stanowiących podbudowę ekspozytury wywiadowczej "Pralnia II" "Port" wreszcie centrali obcego w.w. p.n. "Licium" gromadził tajne wiadomości i dokumenty z dziedziny wojskowej społeczno gospodarczej i politycznej które przekazywał następnie zagranicę przez kurierów początkowo za pośrednictwem ekspozytury wywiadowczej p.n. "Pralnia II" później "Port" a wreszcie od stycznia 1946 r. centrali obcego wywiadu p.n. "Licium" czym dokonał przestępstwa z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P. Nr.53 poz.300).

VII. osk. STERNIN-MATUSEWICZ JADWIGA winna jest

że od stycznia 1946 r. do 21 maja 1946 r. na terenie wybrzeża działając w szkodę dla Państwa Polskiego dopuściła się gromadzenia i przekazywania za granicę wiadomości i dokumentów stanowiących tajemnicę wojskową i państwową, w szczególności że jako zastępca szefa komórki wywiadowczej p.n. "Stocznia" stanowiącej podbudowę obcego wywiadu p.n. "Licium" gromadziła i przekazywała za granicę dokumenty i wiadomości tajne z dziedziny społeczno gospodarczej i wojskowej, które przekazywała przez kurierów centrali obcego wywiadu p.n. "Licium" do tejże centrali czym dokonała przestępstwa z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P. Nr.53 poz.300).

VIII. osk. JAKUBISIAK STANISŁAW winien jest

1/ że w okresie od maja 1945 r. do sierpnia 1945 r. na terenie Warszawy i Katowic brał udział w nielegalnym związku mającym na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego i występującego p.n. "Delegatura Sił Zbrojnych na Kraj" pełniąc funkcję informatora ekspozytury wywiadowczej D.S.Z. p.n. "Pralnia II", organizując skrzynki pocztowe dla tejże organizacji i utrzymując w tym charakterze kontakty organizacyjne z innymi członkami wspomnianej organizacji czym dokonał przestępstwa z art. 1 Dekretu o ochronie Państwa,

2/ że w okresie od maja 1945 r. do 17 maja 1946 r. na terenie Katowic działając na szkodę Państwa Polskiego dopuścił się gromadzenia i przekazywania za granicę wiadomości i dokumentów stanowiących tajemnicę państwową i wojskową w szczególności że jako informator ekspozytury wywiadowczej "Pralnia II" zaś od

... / ...

listopada 1945 r. jako inforant^{centryli} obcego wywiadu p.n. "Licium" prowadził i przekazywał za granicę najpierw za pośrednictwem "Pralni II" a następnie od listopada 1945 r. za pośrednictwem "Licium" tajne wiadomości dokumenty z dziedziny wojskowej społeczno gospodarczej i politycznej czym dokonał przestępstwa z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P. Nr.53 poz.300).

IX. os. KAROLKIEWICZ STANISŁAW vel NAWROCKI STANISŁAW vel NAMYSŁOWSKI STANISŁAW vel CHROSTOWSKI STANISŁAW winien jest

1/ że w okresie od czerwca 1945 r. do października 1945 r. na terenie Warszawy brał udział w nielegalnych związkach mających na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego występujących p.n. "Delegatura Sił Zbrojnych na Kraj" oraz "Wolność i Niezawisłość" pełniąc funkcję łącznika w wspomnianych nielegalnych związkach i utrzymując w tym charakterze kontakty organizacyjne z innymi członkami tychże związków przy czym dla sakonspirowania swojej działalności i osoby używał podobnych dokumentów osobistych na oszwiaka Nawrocki, Namysłowski i Chrostowski czym dokonał przestępstwa z art.1 Dekretu o ochronie Państwa,

2/ że w okresie od listopada 1945 r. do 28 lutego 1946 r. dokonał na terenie Warszawy przestępstwa z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. organizując i pełniąc funkcję szefa komórki kontrywywiadowczej p.n. "Cyryl" stanowiącej podbudowę organizacyjną centrali obcego wywiadu p.n. "Licium", że ze szkoda dla Państwa Polskiego prowadził i przekazywał za granicę za pośrednictwem wspomnianej już centrali "Licium" wiadomości i dokumenty z dziedziny politycznej, społeczno gospodarczej i wojskowej stanowiące tajemnicę państwową i wojskową,

3/ że w październiku 1945 r. podlegał innym członków nielegalnej organizacji D.S.Z. w formie wydawanych im rozkazów do dokonania gwałtowego ataku na osobę należąca do jednostki Sił Zbrojnych Wojska Polskiego i na pojazdy mechaniczne służące do użytku wojskowego i powozek w wyniku którego to podleganie członkowie nielegalnej organizacji pod dowództwem Aleksandra Stanisława dokonali w październiku 1945 r. napadu na niestanowionego nazwiska majora W.P. w Warszawie przy ul. Al. Niepodległości, którego skradziono mienie ruchome w tym także samochód marki "Audi" czym dokonał przestępstwa z art.27 KKWP w zw. z art.3 pkt.b) i c) Dekretu o ochronie Państwa;

4/ że w połowie stycznia 1946 r. dokonał z bronią w rąku wraz z podległą mu grupą napadu rabunkowego na Urząd Ziemiński w Nioście koło Wrocławia w czasie którego skradziono samochód marki "Olimpia" 700 litrów spirytusu i 200 litrów benzyny czym dokonał przestępstwa z art.1 ust.2 i 3 Dekretu z 16 listopada 1945 r.

5/ że w okresie od listopada 1945 r. do 28 lutego 1946 r. w Warszawie przechowywał bez zezwolenia właścicielki władzy broni palną i amunicję w szczególności pistolet "Walter" Nr.202782 P, pistolet MP1 Nr.3757, pistolet W.Pc 4 Nr.9896, pistolet Mpe 44 Nr.7772aa, pistolet Mpe 44 Nr.1608aa, pistolet Mpe wzór 43 Nr.9199 oraz 1206 sztuk amunicji do tejże broni czym dokonał przestępstwa z art.3 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P. Nr.53 poz.300).

... / ...

19
21

6) że od 1944r. a więc w czasie wojny jako oficer będąc obowiązany do służby wojskowej obowiązaniemu temu zadaniu nie uczynił i do wojska polskiego się nie zgłosił czym dokonał przestępstwa z art. 11 § 1 i 2 KKWP,

7) że w okresie od listopada 1945r. do 26 lutego 1946r. na terenie Warszawy podrabiał dla inżynierów centrali obcego wywiadu p.n. "Licem" dokumenty osobiste celom udziały chcąc na autentyczne czym dokonał przestępstwa z art. 107 KK,

8) że w tym czasie i mającym przebieg od kpt. "Giberskiego" w Warszawie większą ilość pistoletów i stempli, które następnie do 26 lutego 1946r. używał do podrabiania dokumentów czym dokonał przestępstwa z art. 106 KK.

Ze sak. ATWINIS CIESZAN vel TARNOWSKI CIESZAN vel BARWIEJCZUK CIESZAN winian jest:

1) że w okresie od 24 lipca 1945r. do 26 lutego 1946r. w Warszawie brał kolejno udział w nielegalnych związkach usiłujących przeciwną usunąć ustaloną organ władzy kierowniczej Narodu oraz zagarnąć ich władzę, a nadto gwałtownie usiłował Państwa Polskiego przy czym związki te występowały p.n. "Delegacja sił zbierających na kraj" następnie "Wolność i Niezawisłość" oraz innymi nazwami w nich funkcje, członka grupy ochrony osobistej głównego kandydata nielegalnych organizacji p.n. "Le" następnie W.L.K., poczyni od listopada 1945r. był członkiem komendy kontrwywiadowczej p.n. "Cyfr" w ramach ekspozytury obcego wywiadu "Licem" i w tym charakterze utrzymywał kontakty organizacyjne z innymi członkami tejże organizacji używając dla konspiracji swojej osoby i swej działalności przed władzami dokumentów eglicujących na nazwiska Tarnowski Cieszan i Barwiejczuk Cieszan czym dokonał przestępstwa z art. 66 § 1 i 2 KKWP

2) że w dniu 24 lipca 1945r. w Warszawie przywłaszczony sobie powierzony mu i stanowiący własność wojewódzkiego będącego jednostką wojskową wojskowej Czerwonej Armii samobójczy marci "Pari" czym dokonał przestępstwa z art. 262 § 2 KK,

3) że w marcu 1945r. jako ochotnik do ZSK wojska polskiego z transporta wojskowego idącego z Wilna do Warszawy w celu trwałego uchylenia się od obowiązku służby wojskowej uciekł na stacji kolejowej w Łodzi i po wstąpieniu w dniu 24 lipca 1945r. do bandy doposażił się gwałtownego zamachu z bronią w roku około 12 stycznia 1946r. na Urząd Ziemiński w Łodzi, gdzie skradziono samochód marki "Olimpia" 700 litrów spirytytu i 200 litrów benzyny, w drugiej połowie stycznia 1946r. dokonał z bronią w roku napadu rabunkowego na szosie Warszawa-Dwór Mazowiecki rabując na szkodę nieustalonych nazwisk poszkodowanych wraz z innymi uczestnikami bandy około 97 tysięcy złotych, że w początkach lutego 1946r. na tejże szosie dziając w bandzie i z bronią skradziono na szkodę nieustalonych z nazwisk poszkodowanych kwoty ponad 90 tysięcy złotych pod groźbą udziały gwałtu na ich osobach czym dokonał przestępstwa z art. 115 § 1 i 2 w zw. z art. 116 § 1 i 3 KKWP,

4) że w okresie od 24 lipca 1945r. do 26 lutego 1946r. przechowywał bez zezwolenia właściwej władzy broń i amunicję w Warszawie i Łodzi, w szczególności pistolety marki "Parabellum" Nr. 490 wraz z amunicją do tego czym dokonał przestępstwa z art. 3 Dekreta z 16 listopada 1945r.

*/

20
22

II. osk. ALEKSIOWICZ STANISŁAW vel ZAKRZEWSKI
STANISŁAW winien jest:

1) że w okresie od grudnia 1944r. do września 1945r. na terenie Lublina brał udział w nielegalnych związkach mających na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego i występujących p.n. "Armią Krajową" i Delegatura sił zbrojnych na Kraj" pełniąc w nich posadzkowo funkcję informatora komórki wywiadowczej "Starestwo" stanowiącej pododdział ekspozytury wywiadowczej "Pralnia II" zaś od sierpnia 1945r. funkcję członka komórki samochodowej przy D.S.B. przy czym dla zainicjowania swojej osoby oraz działalności przed władzami używał podrobionych dokumentów opiewających na nazwisko Zakrzewski Stanisław czym dokonał przestępstwa z art.1 Dekretu o ochronie Państwa,

2) że w okresie od grudnia 1944r. do 26 maja 1946r. na terenie Polski działając posadzkowo jako informator komórki wywiadowczej p.n. "Starestwo" w Lublinie, stanowiącej pododdział "Pralnia II" zaś od listopada 1945r. jako organizator komórki kurierstwa p.n. "Technikum" będącej pododdziałem centrali obcego wywiadu p.n. "Licium" i równocześnie jako organizator komórki wywiadowczej na terenie Lublina p.n. "Gimnazjum" stanowiącej również pododdział "Licium" dopuścił się zbierania i przekazywania za zgodą dla Państwa Polskiego za granicą napisów za pośrednictwem "Pralnia II" a następnie od listopada 1945r. za pośrednictwem centrali obcego wywiadu p.n. "Licium" wiadomości i dokumentów stanowiących tajemnicę wojskową i państwową z dziedziny politycznej, społeczno-gospodarczej i wojskowej a także że w końcu marca 1946r. usiłował nawet sam wraz z innymi kurierami przewieźć aktynowe raporty wywiadowcze centrali "Licium" a także do oddziału II sztabu II Korpusu gen Andersa w Ankonie czym dokonał przestępstwa z art.1 Dekretu z 16 listopada 1945r. (Dz.U. z P. Nr. 53 poz. 300);

III. osk. BRASZKIEWICZ MICHAIŁOWICZ vel KORALEWSKI
MICHAIŁOWICZ vel WIKOWSKI STANISŁAW winien jest:

1) że w okresie od kwietnia 1945r. do września 1945r. na terenie Lublina i Warszawy brał udział w związku nielegalnym p.n. "Delegatura sił zbrojnych na Kraj" mającym na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego pełniąc funkcję kuriera ekspozytury wywiadowczej p.n. "Pralnia II", jedyną dzwrotnicę nielegalnie w tym charakterze ze współpracownikami wywiadowczymi na terenie D.S.B. do Wilna, utrzymując kontakty organizacyjne z innymi członkami tejże organizacji i pełniąc funkcję członka grupy ochronnej delegata sił zbrojnych na Kraj przy czym dla konspiracji swojej osoby i swojej działalności posługiwał się w tym czasie dokumentami osobistymi opiewającymi na nazwiska Koralewski i Witkowski czym dokonał przestępstwa z art.1 Dekretu o ochronie Państwa.

2) że w okresie od kwietnia 1945r. do 26 maja 1946r. działając jako kurier ekspozytury wywiadowczej "Pralnia II" a od listopada 1945r. centrali obcego wywiadu p.n. "Licium" dopuścił się za zgodą dla Państwa Polskiego gromadzenia i przekazywania za granicę wiadomości i dokumentów z dziedziny wojskowej, politycznej i społeczno-gospodarczej stanowiących tajemnicę wojskową i państwową przy czym w grudniu 1945r. przewieźć osobiste odnośne dokumenty i wiadomości za granicę do II oddziału

BILUBO
i AR

sztabu II Korpusu gen. Andersa w Ankonie przewozić stamtąd w drodze powrotnej do Polski fundusze w kwocie 8 tysięcy dolarów amerykańskich na rozbudowę wywiadowczej pracy centrali p.n. "Licium" szyfrowaną instrukcją dla tejże centrali oraz ustne wskazówki dla oparkowanej Sadowskiej, a w marcu 1946 r. usiłował ponownie przewieźć wraz z innymi kurierami z Łodzi do Ankony dalsze nagromadzone materiały wywiadowcze w celu ich przekazania oddziałowi II sztabu II Korpusu gen. Andersa czym dokonał przestępstwa z art. 8 Dekretu z 16 listopada 1945 r.

3) że od kwietnia 1945 r. a więc w czasie wojny do 28 maja 1946 r. będąc obowiązany do służby wojskowej obowiązki temu zadość nie uczynił i do Wojska Polskiego się nie zgłosił czym dokonał przestępstwa z art. 117 § 1 i 2 KKEP.

XIII. osk. PREJTAC KAZIMIERZ vel STANKIEWICZ KAZIMIERZ vel ROMANCZYK KAZIMIERZ winna jest:

1) że od marca 1945 r. do września 1945 r. w Warszawie brał udział w nielegalnym związku p.n. "Delegatura Sił Zbrojnych na Kraj" mającym na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego pełniąc w nim funkcję członka grupy ochrony osobistej delegata sił zbrojnych na kraj i utrzymując w tym charakterze kontakty organizacyjne z innymi członkami tejże organizacji przy czym dla konspiracji swojej osoby i swej działalności przez władzami używał podrobionych dokumentów opiewających na nazwiska Stankiewicz i Romanczyk czym dokonał przestępstwa z art. 1 Dekretu o ochronie Państwa.

2) że w okresie od października 1945 r. do 28 maja 1946 r. działając jako kurier w komórce kurierskiej "Technikum" będącej podbudówką organizacyjną centrali obcego wywiadu p.n. "Licium" gromadził ze szkoda dla Państwa Polskiego wiadomości i dokumenty z dziedziny wojskowej, politycznej i społeczno-gospodarczej stanowiące tajemnicę państwową i wojskową a terenowych podbudówek wywiadowczych i przekazywał je centrali obcego wywiadu p.n. "Licium" a nadto że w marcu 1946 r. usiłował wraz z innymi kurierami przekazać gotowe już meldunki wywiadowcze z Łodzi do II oddziału sztabu II Korpusu gen. Andersa w Ankonie czym dokonał przestępstwa z art. 8 Dekretu z 16 listopada 1945 r.

3) że od marca 1945 r. a więc w czasie wojny do 28 maja 1946 r. będąc obowiązany do służby wojskowej obowiązki temu zadość nie uczynił i do Wojska Polskiego się nie zgłosił czym doznał się przestępstwa z art. 117 § 1 i 2 KKEP.

XIV. osk. WASZCZUK HALINA vel KUCZYŃSKA HALINA winna jest:

1) że od sierpnia 1944 r. do sierpnia 1945 r. na terenie woj. lubelskiego i warszawskiego brała udział w nielegalnym związku p.n. "Delegatura Sił Zbrojnych na Kraj" mającym na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego działając w nim w charakterze łączniczki ekspozytury wywiadowczej tejże organizacji p.n. "Pralnia II" i utrzymując w tym charakterze kontakty organizacyjne z innymi członkami wspomianej organizacji przy czym dla konspiracji swej działalności i osoby przed władzami posługiwała się podrobionymi dokumentami opiewającymi na nazwisko Kuczyńska Halina czym dokonała przestępstwa z art. 1 Dekretu o ochronie Państwa.

2) że w okresie od marca 1945 r. do 14 maja 1946 r. działając początkowo jako łącznicza ekspozytura wywiadowczej D.S.Z. p.n. "Pralnia II" a następnie od listopada 1945 r. jako łącznicza a potem także kasjerka centrali obcego wywiadu p.n. "Liceum" gromadziła otrzymywane w Warszawie, Katowicach i Łodzi dokumenty i wiadomości z dziedziny politycznej, społeczno-gospodarczej i wojskowej stanowiące tajemnicę wojskową i państwową i przekazywała je najpierw szefowi ekspozytury wywiadowczej p.n. "Pralnia II" następnie szefowi obcego wywiadu p.n. "Liceum" wreszcie w marcu 1946 r. po aresztowaniu osk. Sadowskiej i zgodnie z uprzednio wydany-
mi przez tę ostatnią zarządzeniami usiłowała przekazać wiadomości o aresztowaniu Sadowskiej oraz nagromadzone przez Sadowską materiały wywiadowcze do oddziału II sztabu II Korpusu gen. Andersa w Ankonie przy czym o aresztowaniu Sadowskiej powiadomiła także kierowników pododdziałek organizacyjnych centrali "Liceum" przekazując im odpowiednie fundusze na zbieranie dalszych informacji zgodnie ze wskazówkami Sadowskiej, czym dokonała przestępstwa z art. 8 Dekretu z 16 listopada 1945 r.

1 za to s k a z a 2 :

I. osk. SADOWSKA BARBARA vel KRÓLIKOWSKA BARBARA vel STYCZYŃSKA BARBARA

1) za przestępstwo z art. 1 Dekretu o ochronie Państwa po myśli art. 1 tegoż Dekretu na 6 (sześć) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art. 12 wspomnianego Dekretu oskarżonej praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5 (pięciu) i z przypadkiem po myśli art. 13 tegoż Dekretu całego mienia oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa, ze złagodzeniem orzeczonej kary pozbawienia wolności na zasadzie art. 5 § 1 pkt. 2 ustawy z 22 lutego 1947 r. o amnestii (Dz.U. R.P. Nr. 20 poz. 78) do 3 (trzech) lat więzienia,

2) za przestępstwo z art. 8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U. R.P. Nr. 53 poz. 300) po myśli art. 8 tegoż Dekretu na 8 (osiem) lat więzienia z utratą po myśli art. 34 ust. 2 wspomnianego Dekretu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu),

Zgodnie na zasadzie art. 32 i 33 KKWP przy zastosowaniu przepisu art. 14 § 2 wyżej cyt. ustawy o amnestii na 9 (dziewięć) lat więzienia z utratą praw na przeciąg lat 5 (pięciu) i przypadkiem całego mienia osk. na rzecz Skarbu Państwa z zaliczeniem po myśli art. 56 KKWP na poczet kary pozbawienia wolności aresztu tymczasowego od 13 marca 1946 r. do 18 lipca 1947 r.

Zarazem Sąd orzeka na zasadzie art. 48 § 3 KKWP przepadek pochodzącej z przestępstwa i zakwestionowanej przy rewizji a oskarżonej gotówki w kwocie 15 dolarów amerykańskich i 4.308 (cztery tysiące trzysta osiem złotych).

Natomiast Sąd uniewinnił osk. SADOWSKA BARBARA od zarzuty przestępstwa z art. 27 KKWP w związku z art. 3 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U. R.P. Nr. 53 poz. 300) dokonanego rzekomo w ten sposób, iż podlegała osk. Karokiewicza w formie wydanego mu rozkazu do nielegalnego przechowywania broni i amunicji a to dla braku dostatecznych dowodów winy.

..//..

II. osk. EIRLEKSIENSKIEGO BOLESŁAWA vel BRZOZOWSKIEGO WITOLDA:

1) za przestępstwo z art.1 Dekretu o ochronie Państwa na 5 (pięć) lat więzienia po myśli art.1 tegoż Dekretu, z pozbawieniem po myśli art.12 wspomnianego Dekretu oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem po myśli art.13 wspomnianego Dekretu całego mienia oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa z darowaniem mu w całości orzeczonej kary pozbawienia wolności a to na zasadzie art.5 § 1 pkt.1 a wspomnianej ustawy o amnestii,

2) za przestępstwo z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P.Nr.53 poz.300) po myśli art.8 tegoż Dekretu na 7 (siedem) lat więzienia z utratą po myśli art.34 ust.2 wspomnianego Dekretu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu),

Łącznie na zasadzie art.32 i 33 KKWP przy zastosowaniu art.14 § 2 ustawy o amnestii na 7 (siedem) lat więzienia z utratą praw na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem całego mienia osk. na rzecz Skarbu Państwa z równoczesnym zaliczeniem po myśli art.56 KKWP skazania na poczet kary pozbawienia wolności aresztu tymczasowego od 13 maja 1946 r. do 18 lipca 1947 r.

III. osk. PACYNSKIEGO FRANCYSKA,

IV. osk. DUBINA LECHA

V. osk. DUBIN HELENĘ - MARIĘ

każdego z nich z osobna:

1) za przestępstwo z art.1 Dekretu o ochronie Państwa po myśli art.1 tegoż Dekretu na 5 (pięć) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art.12 tegoż Dekretu oskarżonych praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem po myśli art.13 cyt. Dekretu całego ich mienia na rzecz Skarbu Państwa z równoczesnym darowaniem oskarżonym orzeczonej kary pozbawienia wolności w całości na zasadzie art.5 § 1 pkt.1 a ustawy o amnestii,

2) za przestępstwo z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P.Nr.53 poz.300) na 6 (sześć) lat więzienia z pozbawieniem ich po myśli art.34 ust.2 tegoż Dekretu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu)

Łącznie każdego z nich z osobna po myśli art.32 i 33 KKWP przy zastosowaniu art.14 § 2 ustawy o amnestii na 6 (sześć) lat więzienia z utratą praw na okres lat 5 (pięciu) i z przypadkiem całego mienia oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa z równoczesnym zaliczeniem im po myśli art.56 KKWP na poczet kary pozbawienia wolności aresztu tymczasowego liczonego od 14 maja 1946 r. do 18 lipca 1947 r.

VI. osk. ŁOZICKIEGO JULIANA:

1) za przestępstwo z art.1 Dekretu o ochronie Państwa po myśli art.1 tegoż Dekretu na 6 (sześć) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art.12 wspomnianego Dekretu oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem po myśli art.13 cyt. Dekretu całego mienia oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa z równoczesnym złagodzeniem orzeczonej kary pozbawienia wolności na zasadzie art.5 § 1 pkt.2 do 3 (trzech) lat więzienia,

..//..

2) za przestępstwo z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P.Nr.53 poz.300) po myśli art.8 tegoż Dekretu na 6 (sześć) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art.34 ust.2 cyt.Dekretu oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu),

Złączenie po myśli art.32 i 33 KNKP przy zastosowaniu art.14 § 2 ustawy o amnestii na 8 (osiem) lat więzienia z utratą praw na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa z zaliczeniem po myśli art.56 KNKP na poczet kary pozbawienia wolności aresztu tymczasowego liczonego od 23 maja 1946 r. do 18 lipca 1947 r.

Zarazem orzeka Sąd na zasadzie art.48 § 3 KNKP przepadek pochodzącej z przestępstwa i zakwestionowanej przy rewizji u oskarżonego gotówki w kwocie 2.000 zł. (dwa tysiące złotych).

VII. osk.STERNIN--MATUSIEWICZ JADWIG:

za przestępstwo z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P.Nr.53 poz.300) na 4 (cztery) lata więzienia z utratą po myśli art.34 ust.2 tegoż Dekretu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu) z zaliczeniem po myśli art.56 KNKP na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności aresztu tymczasowego liczonego od 21 maja 1946 r. do 18 lipca 1947 r.

Wykonanie orzeczonej i pozostałej do odcierpiania kary pozbawienia wolności zawieszona Sąd warunkowo skazanej po myśli art.57 § 1 i 2 KNKP na przeciąg lat 5 (pięciu).

VIII. osk.JAKUBISIKA STANISŁAW:

1) za przestępstwo z art.1 Dekretu o ochronie Państwa po myśli art.1 tegoż Dekretu na 5 (pięć) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art.12 tegoż Dekretu oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem po myśli art.13 cyt.Dekretu całego mienia oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa z równoczesnym dorowaniem w całości oskarżonemu kary pozbawienia wolności na zasadzie art.5 § 1 pkt.1 a ustawy o amnestii (Dz.U.R.P.Nr.20 poz.78),

2) za przestępstwo z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P.Nr.53 poz.300) po myśli art.8 tegoż Dekretu na 6 (sześć) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art.34 ust.2 cyt.Dekretu oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu),

Złączenie po myśli art.32 i 33 KNKP przy zastosowaniu art.14 § 2 ustawy o amnestii na 6 (sześć) lat więzienia z utratą praw na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa z równoczesnym zaliczeniem na poczet kary pozbawienia wolności aresztu tymczasowego liczonego od 17 maja 1946 r. do 18 lipca 1947 r.

IX. osk.KAROLKIEWICZ STANISŁAWA vel NAWROCKIEGO STANISŁAWA vel NAMYSŁOWSKIEGO STANISŁAWA vel CHROSTOWSKIEGO STANISŁAWA:

1) za przestępstwo z art.1 Dekretu o ochronie Państwa po myśli art.1 tegoż Dekretu na 5 (pięć) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art.12 tegoż Dekretu oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem po myśli art.13 cyt.Dekretu całego mienia oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa z równoczesnym

darowaniem mu w całości po myśli art.5 § 1 pkt.1 a ustawy o amnestii (Dz.U.R.P.Nr.20 poz.79) orzeczonej kary pozbawienia wolności,

2) za przestępstwo z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P.Nr.53 poz.300) po myśli art.8 tegoż Dekretu na 7 (siedem) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art.34 ust.2 cyt.Dekretu oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu),

3) za przestępstwo z art.27 KKWP w związku z art.3 lit.b) i c) Dekretu o ochronie Państwa po myśli art.3 tegoż Dekretu na 6 (sześć) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art.12 tegoż Dekretu oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem po myśli art.13 cyt.Dekretu całego mienia oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa z równoczesnym złagodzeniem mu kary pozbawienia wolności po myśli art.5 § 1 pkt.2 ustawy o amnestii z 22 lutego 1947 r. do 3 (trzech) lat więzienia,

4) za przestępstwo z art.1 ust.2 i 3 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P.Nr.53 poz.300) po myśli art.1 ust.3 cyt.Dekretu na 7 (siedem) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art.34 ust.2 tegoż Dekretu oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu) z równoczesnym złagodzeniem mu na zasadzie art.5 § 1 pkt.2 ustawy o amnestii (Dz.U.R.P.Nr.20 poz.79) orzeczonej kary pozbawienia wolności do 3 (trzech) lat i 6 (sześć) miesięcy więzienia,

5) za przestępstwo z art.3 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P.Nr.53 poz.300) po myśli art.3 tegoż Dekretu na 8 (osiem) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art.34 ust.2 tego Dekretu oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 6 (pięciu) z równoczesnym złagodzeniem mu na zasadzie art.5 § 1 pkt.2 ustawy o amnestii orzeczonej kary pozbawienia wolności do 4 (czterech) lat więzienia,

6) za przestępstwo z art.117 § 1 i 2 KKWP po myśli art.117 § 2 KKWP na 5 (pięć) lat więzienia z darowaniem mu w całości tej kary na zasadzie art.5 § 1 pkt.1 a ustawy o amnestii z 22 lutego 1947 r.

KK

7) za przestępstwo z art.187 i 188/za każdy z tych czynów z osobna po myśli art.187 i 188 KK na karę po 2 (dwa) lata więzienia z darowaniem mu tych kar w całości po myśli art.6 § 1 pkt.1 ustawy o amnestii z 22 lutego 1947 r.

łącznie po myśli art.32 i 33 KKWP przy zastosowaniu art.14 § 2 ustawy o amnestii na 13 (trzynaście) lat więzienia z utratą praw na okres lat 5 (pięciu) i z przypadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa z zaliczeniem po myśli art.56 KKWP na poczet kary pozbawienia wolności aresztu tymczasowego liczonego od 23 lutego 1946 r. do 18 lipca 1947 r.

Zarządem orzeka Sąd na zasadzie art.48 § 3 KKWP przepadek pochodzącej z przestępstwa i zakwestionowanej u oskarżonego przy rewizji gotówki w kwocie 31.450 zł. (trzydzieści jeden tysięcy sto pięćdziesiąt złotych) i 100 (sto) dolarów amerykańskich oraz przepadek dowodu rzeczowego a to broni i amunicji opisanej powyżej w sentencji wyroku.

Natomiast Sąd uniewinnił skazanego od zarzutu przestępstwa z art.27 KKWP w zw. z art.225 KK i art.27 KKWP w zw. z art.3 lit.b) i c) Dekretu o ochronie Państwa dokonanych

..//..

rzekomo w ten sposób, iż w październiku 1945 r. podlegał innym do dokonania zabójstwa żołnierza Czerwonej Armii i do dokonania napadu na niustalowanego z nazwiska majora Wojska Polskiego w Warszawie na Grochowie a to dla braku dostatecznych dowodów winy.

X. osk. **ATMISINA CZESŁAWA** vel **TARBUWICKIEGO CZESŁAWA** vel **BARWIAJCZUKA CZESŁAWA**:

1) za przestępstwo z art. 86 § 1 i 2 KKWP po myśli art. 86 § 1 KKWP na 5 (pięć) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art. 46 § 1 b KKWP oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu) z darowaniem w całości oskarżonemu po myśli art. 5 § 1 pkt. 1 a ustawy o amnestii z 22 lutego 1947 r. orzeczonej kary pozbawienia wolności,

2) za przestępstwo z art. 262 § 2 KK po myśli art. 262 § 2 KK na 4 (cztery) lata więzienia ze złagodzeniem na po myśli art. 6 § 1 pkt. 2 ustawy o amnestii orzeczonej kary do 2 (dwóch) lat więzienia,

3) za przestępstwo z art. 118 § 1 i 2 w związku z art. 118 § 1 i 3 KKWP przy zastosowaniu art. 35 § 1 KKWP po myśli art. 118 § 3 KKWP na 10 (dziesięć) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art. 46 § 2 KKWP oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem po myśli art. 49 § 2 KKWP całego mienia oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa ze złagodzeniem na po myśli art. 5 § 1 pkt. 2 ustawy o amnestii orzeczonej kary pozbawienia wolności do lat 5 (pięciu),

4) za przestępstwo z art. 3 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P.Br. 53 poz. 300) po myśli art. 3 tego Dekretu na 6 (sześć) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art. 34 ust. 2 tego Dekretu oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 5 (pięciu) z równoczesnym złagodzeniem po myśli art. 5 § 1 pkt. 2 ustawy o amnestii orzeczonej kary pozbawienia wolności do 3 (trzech) lat więzienia,

łącznie po myśli art. 32 i 33 KKWP przy zastosowaniu art. 14 § 1 ustawy o amnestii na 10 (dziesięć) lat więzienia z utratą praw na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa i z zaliczeniem skazanemu na poczet kary pozbawienia wolności po myśli art. 56 KKWP aresztu tymczasowego liczonego od 26 lutego 1946 r. do 19 lipca 1947 r.

Orzeka się przypadek dowodu rzeczowego a to broni opisanej powyżej w sentencji wyroku wraz z 15 sztukami amunicji.

XI. osk. **ALIKOWICZA STANISŁAWA** vel **ZAKRZEWSKIEGO STANISŁAWA**:

1) za przestępstwo z art. 1 Dekretu o ochronie Państwa po myśli art. 1 tego Dekretu na 5 (pięć) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art. 12 tego Dekretu oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem po myśli art. 13 cyt. Dekretu całego mienia oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa z równoczesnym darowaniem skazanemu w całości na zasadzie art. 5 § 1 pkt. 1 a ustawy o amnestii orzeczonej kary pozbawienia wolności,

2) za przestępstwo z art. 8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P.Br. 53 poz. 300) po myśli art. 8 tego Dekretu na 5 (pięć) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art. 34 ust. 2 cyt. Dekretu oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu),

..../..

łącznie po myśli art.32 i 33 KKWP przy zastosowaniu art.14 § 2 ustawy o amnestii na 5 (pięć) lat więzienia z utratą praw na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa z zaliczeniem po myśli art.56 KKWP skazanemu na poczet kary pozbawienia wolności aresztu tymczasowego liczonego od 28 maja 1946 r. do 18 lipca 1947 r.

XII. osk. BŁASZKIEWICZA MIECZYŚLAWA vel KORALSKIEGO MIECZYŚLAWA vel WITKOWSKIEGO STANISŁAWA:

1) za przestępstwo z art.1 Dekretu o ochronie Państwa po myśli art.1 tego Dekretu na 5 (pięć) lat więzienia z utratą po myśli art.12 cyt. Dekretu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem po myśli art. 13 cyt. Dekretu całego mienia oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa z równoczesnym darowaniem mu w całości po myśli art.5 § 1 pkt.1 a ustawy o amnestii orzeczonej kary pozbawienia wolności,

2) za przestępstwo z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P.Nr.53 poz.300) po myśli art.8 tegoż Dekretu na 5 (pięć) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art.34 ust.2 tego Dekretu oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu),

3) za przestępstwo z art.117 § 1 i 2 KKWP po myśli art.117 § 2 KKWP na 5 (pięć) lat więzienia z darowaniem mu w całości po myśli art.5 § 1 pkt.1 a ustawy o amnestii orzeczonej kary pozbawienia wolności,

łącznie na 5 (pięć) lat więzienia z utratą praw na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa a to po myśli art.32 i 33 KKWP i przy zastosowaniu art.14 § 2 ustawy o amnestii. Na poczet kary pozbawienia wolności zalicza się skazanemu po myśli art.56 KKWP areszt tymczasowy liczony od 28 maja 1946 r. do 18 lipca 1947 r.

XIII. osk. FREJTAGA KAZIMIERZA vel STANKIEWICZA KAZIMIERZA vel ROMANCZYKA KAZIMIERZA:

1) za przestępstwo z art.1 Dekretu o ochronie Państwa po myśli art.1 tego Dekretu na 5 (pięć) lat więzienia z utratą po myśli art.12 tegoż Dekretu praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem po myśli art.13 cyt. Dekretu całego mienia oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa z równoczesnym darowaniem mu w całości orzeczonej kary pozbawienia wolności na zasadzie art.5 § 1 pkt.1 a ustawy o amnestii,

2) za przestępstwo z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P.Nr.53 poz.300) po myśli art.8 tegoż Dekretu na 3 (trzy) lata więzienia z pozbawieniem po myśli art.34 ust.2 tego Dekretu oskarżonego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 3 (trzech),

3) za przestępstwo z art.117 § 1 i 2 KKWP po myśli art.117 § 2 KKWP na 5 (pięć) lat więzienia z równoczesnym darowaniem mu w całości orzeczonej kary pozbawienia wolności na zasadzie art. 5 § 1 pkt.1 a ustawy o amnestii,

łącznie po myśli art.32 i 33 KKWP przy zastosowaniu art.14 § 2 ustawy o amnestii na 3 (trzy) lata więzienia z utratą praw na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem całego mienia skazanego na rzecz Skarbu Państwa i z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności aresztu tymczasowego po myśli art.56 KKWP liczonego od 28 maja 1946 r. do 18 lipca 1947 r.

..//..

- 18 -

Na zasadzie art.48 § 3 KKWP Sąd orzeka przepadek zakwestionowanej przy rewizji u oskarżonego i pochodzącej z przestępstwa gotówki w kwocie 900 (dziewięćset) dolarów amerykańskich.

Zarazem na zasadzie art.57 § 1 i 2 KKWP Sąd zawiesza warunkowo wykonanie na skazanym pozostałej do odciernienia kary pozbawienia wolności na przeciąg lat 5 (pięciu).

XIV. osk. WASZCZUK HALINĘ vel KUCZYŃSKĄ HALINĘ:

1) za przestępstwo z art.1 Dekretu o ochronie Państwa po myśli art.1 tego Dekretu na 5 (pięć) lat więzienia z pozbawieniem po myśli art.12 tego Dekretu oskarżonej praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem po myśli art.13 cyt. Dekretu całego mienia oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa z darowaniem jej po myśli art.5 § 1 pkt.1 a ustawy o amnestii w całości orzeczonej kary pozbawienia wolności,

2) za przestępstwo z art.8 Dekretu z 16 listopada 1945 r. (Dz.U.R.P.Nr.53 poz.300) po myśli art.8 tego Dekretu na 4 (cztery) lata więzienia z pozbawieniem po myśli art.34 ust.2 cyt. Dekretu oskarżonej praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 5 (pięciu),

łącznie na 4 (cztery) lata więzienia z utratą praw na przeciąg lat 5 (pięciu) i z przypadkiem całego mienia na rzecz Skarbu Państwa a to na zasadzie art.32 i 33 KKWP oraz art.14 § 2 ustawy o amnestii z zaliczeniem po myśli art.56 KKWP skazanej na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności aresztu tymczasowego liczonego od 14 maja 1946 r. do 18 lipca 1947 r.

Zarazem na zasadzie art.57 § 1 i 2 KKWP Sąd zawiesza warunkowo wykonania na skazanej pozostałej do odciernienia kary pozbawienia wolności na przeciąg lat 5 (pięciu).

U z a s a d n i e n i e.

Na podstawie całokształtu okoliczności faktycznych ujawnionych w toku przewodu sądowego a w szczególności wyjaśnień osk. Sądowskiej Barbary, Zieleniewskiego Bolesława, Pacyńskiego Franciszka, Duninówny Heleny, Dunina Lecha, Łozickiego Jana, Sternin-Matusiewicz Jadwigi, Jakubisiaka Stanisława, Karokiewicza Stanisława, Atminisa Czesława, Alenowicza Stanisława, Błaszkiewicza Mieczysława, Frejtage Kazimierza i Waszczuk Haliny, zeznań świadków Oleśniaka Stanisława, Miedzieli Jana i Koska Pawła, zakwestionowanych dowodów rzeczowych w szczególności broni i amunicji, waluty obcej, sprawozdań, instrukcji, wykazów i dokumentów a nadto akt spraw karnych Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie karnej Sokołowskiego i innych oraz akt Wojskowego Sądu Rejonowego Nr.R.337/46, R.722/46 i R.947/46 dotyczących wywiadu prowadzonego w M.B.P. i w Departamencie Więzień i Obozów, w sprawie napadu na Urząd Ziemi w Wołowie oraz w sprawie karnej płk.Rzepieckiego i tow. przyjął Sąd za udowodnione następujące fakty:

W okresie okupacji wszystkie elementy pragnące walki z Niemcami znalazły się w szeregach zakonspirowanych organizacji pod hasłem zbrojnego starcia się z najeźdźcą. W tym też czasie organizacja A.K. skupiała w swych szeregach liczne rzesze członków, którzy szczerze pragnęli walki z agresorem niemieckim, Kierownictwo A.K. wykonując ściśle dyrektywy swych ośrodków dyspozycyjnych za granicą wykorzystywało zapas poszczególnych bojowców do walki z Niemcami i rozwijając w praktyce głoszoną przez Londyńskie koła emigracyjne teorię dwóch wrogów, osłabiając napięcie walki z Niemcami w okresie szalejącego terroru Gestapo, w wyniku którego gróziło Narodowi Polskiemu biologiczne wyniszczenie ze strony hord hitlerowskich i nie licząc się

.../...

z koniecznością chwili ścisłej współpracy i łączności zow wszystkim i wszystkim do złączenia do zniszczenia hitleryzmu i reprezentuje myśl postępu i demokracji w szczególności nie licząc się z potrzebą ścisłej współpracy ze Związkiem Radzieckim już wówczas kontrowersyjny wywiad wojskowy i polityczny nie tylko przeciw niemieckiemu najazdowi ale także przeciw wschodniemu sąsiadowi Państwa Polskiego. Przejawem tej formy wywiadu było kręwienie przez szefa wywiadu "Wschód" kpt. Boguckiego ekspozytury wywiadowczej p.n. "Ekipa Wschód" w składzie sześciu do siedmiu osób, w tej liczbie i osk. Sadowska, która jeszcze w okresie okupacji niemieckiej ze wskazówkami prowadzenia wywiadu przeciw niemieckiemu i przeciw sowieckiemu była w 1943 r. skierowana na tereny wschodnie. Prowadzenie tego wywiadu, będącego przedłużeniem politycznej linii polskich przedwojennych czynników oficjalnych i idącą z nią w parze propagandą antyradziecką realizowaną w wyśi wskazówek tzw. Rządu Londyńskiego i Komendy Głównej A.K. po oswobodzeniu Państwa Polskiego przez Wojsko Polskie i Czerwona Armia nie tylko nie zaniesiano ale wręcz nakazano dalsze i wszechstronne jego prowadzenie początkowo przez wydany nakaz dekonspiracji "Ekipy Wschód", a następnie w marcu 1945 r. przez wyraźną dyrektywę idącą w tym kierunku a to przy sposobności utworzenia ekspozytury wywiadowczej p.n. "Pralnia II" jako komórki szpiegowskiej czynnej najpierw przy Komendzie Głównej A.K. a następnie przy Delegaturze III Zbrojnych na Kraj.

Drugi element do "NSZ" oraz a później także do polskiej rzeczywistości został tak głęboko zaszczyplony umiej krytyczne uwagi byłych A-kowców - a między tymi także oskarżonych - , że gdy w lipcu 1945 r. delegat "III Zbrojnych na Kraj" wydał rozkaz likwidujący działalność ekspozytury wywiadowczej p.n. "Pralnia II" z utrzymaniem jedynie komórki szpiegowskiej oraz komórki akacji "3" p.n. "Przystań", które przejął w całości pod bezpośrednie kierownictwo Del. S.Z. na Kraj, osk. Sadowska jako zastępca szefa "Pralni II" wraz z Henrykiem Zukiem - szefem wspomnianej ekspozytury wywiadowczej - mając wątpliwości co do skuteczności, celowości i legalności zarządzenia delegata III Zbrojnych jako najwyższego autorytetu krajowego tej nielegalnej organizacji postanowił wyjechać do Londynu dla zweryfikowania i ewentualnej zmiany tego zarządzenia do autorytatywnych czynników "rządu londyńskiego" w szczególności do ptk. Makarego.

W połowie sierpnia 1945 r. osk. wraz z Zukiem wyjechał na granicę, wykorzystując dla celów przerzutowych sieć NSZ z etapami przez Pragę - Milano, najpierw do Regensburga do ó-wa Brygady Świętokrzyskiej, gdzie po rozmowie ze stojącym na usługach obcego wywiadu mjr. Kozłowskim ps. "Mikołaj", otrzymał skierowanie i dalszy przerzut do II Korpusu gen. Andersa do Włoch razem z powodu braku możliwości skierowania ich przez "Mikołaja" do Londynu.

Osk. Sadowska, dowiedziawszy się z rozmów z "Mikołajem" o fakcie rzeczywistego powiązania organizacji "NSZ" oraz "Brygady Świętokrzyskiej" z gen. Andersem i jego sztabem, nie rezygnuje jednak z wyjazdu do Ankony, udaje się tam wraz z Zukiem aby - podlegana przez oficerów II Oddziału II Korpusu ptk. Kijaka, ptk. Rakiewicza oraz samego Andersa i zaopatrzona przez nich w fundusz wynoszący 4.000 zł., radiostację i stosowne instrukcje - wrócić następnie do kraju dla montowania nowej sieci wywiadu niepowiązanego już więcej z nielegalnymi organizacjami polskimi, ale uzależnionego i finansowanego bezpośrednio przez Oddział II Sztabu gen. Andersa, który powiązany ze szpiegowską siecią "NSZ" przestał być wyrazem jakiegokolwiek politycznej myśli polskiej, ale wszedł do roli agantury wysługującej się interesom obcego Państwa Polskiemu bez względu na jego ustrój państwowy i kręcący po tych śmiesznych drogach, którymi kieruje się propaganda niemiecka z oczywistą szkodą dla Narodu Polskiego, czemu zresztą oskarżona Sadowska, Duninówna, Zieleniewski i inni dali wyraz na przewodzie sądu wym.

W drodze powrotnej do Polski i zgodnie ze wskazówkami płk. Kijaka i gen. Andersa oskarżona korzystała znowu z organizacyjnych powiązań Sztabu II Korpusu z Bragadą Świętokrzyską i "ESZ", który przez mjr. "Mikołaja" nie tylko ułatwia jej nielegalny powrót do kraju, ale również podejmuje się przemykania osk. Sadowskiej radiostacji do kraju i zobowiązuje się do pośredniczenia w przesyłce przez własną sieć szpiegowską pierwszego meldunku osk. Sadowskiej z kraju do II Korpusu.

Po powrocie do Polski osk. Sadowska przystępuje wraz z Henrykiem do montowania nowej centrali szpiegowskiej najpierw p.n. "Port" później p.n. "Liceum", obejmującej swą działalnością teren Polski i ZSHR, ten ostatni z komórkami wywiadowczymi w Wilnie i Mińsku Litewskim i nastawionej na prowadzenie wszechstronnego wywiadu z dziedziny wojskowej, społecznej gospodarczej i politycznej ze szczególnym uwzględnieniem spraw gospodarczych - zagadnień węglowych i międzynarodowych umów handlowych oraz spraw dotyczących wybrzeża polskiego, którymi specjalnie się interesuje w sensie niepolskim i ze szkodą dla Narodu Polskiego ośrodek obcego wywiadu, jakim jest II oddział II Korpusu oraz sam Anders.

Montowanie centrali szpiegowskiej najpierw p.n. "Port", później "Liceum" nastąpiło na pozostałościach personalnych dawnej ekspozytury wywiadowczej Del. S. Zbr. p.n. "Pralnia II", z której jednak część krytycznie wysłanych osób, np. cała komórka p.n. "Starostwo" w Lublinie z jej szefem "Czadem", odpadła, nie chcąc - wobec nowej rzeczywistości polskiej - występować się obcoemu wywiadowi ze szkodą dla Państwa Polskiego.

Występujący w sprawie oskarżenia za namową osk. Sadowskiej i Henryka Żuka weszli w skład centrali wywiadowczej "Liceum" i działalność swą w niej, względnie w podległych jej komórkach, przejawiali do chwili aresztowania.

Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt ujawniony na przewodzie sądowym na podstawie wyjaśnień samej osk. Sadowskiej, że swą zbrodniczą działalność kontynuowała mimo, iż w trakcie istnienia "Liceum" miała już poważne zastrzeżenia - a nawet konkretnie wiadomości o powiązaniu się działalności Andersa z siecią szpiegowską z U.S.Z. oraz podporządkowania się bez rezerwy wraz ze swoją kliką rozkazom państwu ościennym - że Anders w krytycznym czasie nie był wyznacznikiem myśli politycznej polskiej i że rozwijał działalność zbrodniczą, sprzeczną z interesami Narodu Polskiego i godzącą w samo istnienie, całości terytorialną i niezawisłość Państwa Polskiego.

Nie wyciągając z tych wiadomych jej faktów należytych wniosków, oskarżona Sadowska nie tylko dokonała opisanej przestępnej działalności ale pośrednio, wraz ze swym zbrodniczym mocodawcą Anderssem solidarnie, była również moralnym sprawcą zbrodni dokonanych przez innych współoskarżonych, z których niektórzy mniej odporni, w szczególności osk. Korolkiewicz i Atanin odczuli na sobie skutki demoralizującego wpływu dalszego tkwienia w konspiracji, gdyż, zacierając swą chlubną kartę przeszłości z okresu walk z najeźdźcą niemieckim, seszli do roli pospolitych przestępców, dokonujących rabunków i grabiaży z chęcią zysku.

Działalność poszczególnych oskarżonych w opisanych wyżej placówkach wywiadowczych występujących p.n. "Pralnia II" później "Liceum" przedstawia się w świetle przewodu sądowego następująco:

Osk. SADOWSKA Barbara przejawiała swoją przestępną działalność w ten sposób, że, będąc za okupacji niemieckiej członkiem organizacji niepodległościowej p.n. A.K. i działając w niej jako członek ekspozytury wywiadowczej p.n. "Ekipa "schód", po oswobodzeniu terenu Polski nie zaprzestawa zgodnie z przepisami Dekretu

..//..

21

P.K.W.N. z 24.8.1944 r. swej działalności w organizacji A.K. -odtąd nielegalnej - lecz kontynuuje swą działalność w ramach nowokreowanej ekspozytury wywiadowczej A.K. następnie Delegatury Sił Zbrojnych na Kraj p.n. "Pralnia II" w charakterze zastępcy szefa tejże ekspozytury. W tym charakterze wydaje ona trzy instrukcje, dotyczące sposobu prowadzenia wywiadu do podbudówek organizacyjnych, z których to instrukcji jedna dotyczyła specjalnie wywiadu za linię Gursona. Oskarżona Sadowski jako zastępca szefa ekspozytury wywiadowczej "Pralnia II" utrzymuje nadal kontakt.

.../...

Biuro Udostępniania
i Archiwizacji Dokumentów

ze wspomnianymi już podbudówkami, a w szczególności z komórką
wywiadowczą ps. "Zakita" w Warszawie z osk. Bielewskim ps. "Ose",
z komórką "Sklep" w Warszawie, z komórką "Prom" w Białymostku,
z komórką "Starostwo" następnie "Ginnesjusz" w Lublinie, z komórką
"Przystań" o typie akcji "Z", z komórką łączności wewnętrznej
"Teatr" w Warszawie, z komórką kurierską "Czerwonia" w Warszawie
z komórką "Cegielnia" w Wilnie, z komórką w Kiwsku Litewskim,
z komórką osk. Jakubisińska w Katowicach, z Biurem Studion "Best"
w Warszawie i Aninie, wydając im instrukcje co do prowadzenia
wywiadu i przejmując od nich wiadomości i dokumenty z dziedziny
politycznej, wojskowej i społeczno-gospodarczej o znaczeniu
ogólnopolskim, przekazując je za pośrednictwem szefa wywiadu
"Del. Sił Zbrojnych" Jachimka Tadeusza na granicę, do najdokładnie-
szych informacji z tego okresu działalności należały wiadomości
dotyczące dziedziny gospodarczej, dostarczane przez osk. Facy-
skiego z terenu Izby Przemysłowo-Handlowej, a dotyczące tajnych
umów wykonawczych do międzynarodowych umów handlowych, z dziedziny
politycznej dostarczane przez Leona i Helenę Bukinów i z dziedziny
wojskowej, dostarczane przez komórkę akcji typu "Z" ps. "Przy-
stań", mające znaczenie ogólnopolskie i sprawujące tajemnicę
państwową i wojskową, z bezcennymi materiałami informacyjnymi dla
obcych ośrodków wywiadowczych, po otrzymaniu w lipcu 1945r. roz-
kazu Del. Sił Zbrojnych na kraj o likwidacji ekspozytury wywiadow-
czej "Pralnia II" z pominięciem jedynie komórki "Przystań" i
komórki samochodowej, które przekazane być miały Delegaturze
Sił Zbrojnych, oskarżoną, mającą wątpliwości co do istotnej celo-
wości i "legalności" tego zarządzenia, łączy się wraz z szefem
"Pralnia II", a swoim organizacyjnym przełożonym, Zakiem Henrykiem
z zamiarem dotarcia do międzynarodowych - jej zdaniem - czynników
tzw. "rządu londyńskiego" po dalsze instrukcje na granicę, Uzy-
kowsky za pośrednictwem działacza "NSZ" Borenski przetrwał do
Czechosłowacji, trafił do Brygady Świątokrzyskiej w Regensburgu,
gdzie pod wpływem orientacji mjr. Kosłowskiego ps. "Mikołaj" zmie-
nia kierunek zamierzonej podróży z Londynu na Włochy do Sztabu
II Korpusu gen. Andersa. W podleganiu do kontynuowania działalno-
ści wywiadowczej w kraju przez płk. Kijaka, płk. Bąkowiaka i innych
wraz z osobami przez gen. Andersa, zapewniona w radiostacji
i gotówką w kwotę 4.000 dol. decyduje się powrócić wraz z Zakiem
do kraju, aby od razu w odroczeniu i niezależności od sieci niele-
galnych organizacji krajowych stanąć jako następca Zaka na czele
centrali obcego wywiadu, na usługach którego stał gen. Anders
z podległymi mu II Oddziałem II Korpusu. Uzykowsky powrotny prze-
szedł przez NSZ-towskie czynniki "Brygady Świątokrzyskiej" i ko-
rzystając z usług mjr. "Mikołaja" w przerzucie radiostacji,
oskarżoną wraca do kraju i tu natychmiast po powrocie kontaktuje
się w Katowicach z osk. Jakubisiakiem, nastawiając go - zgodnie
z otrzymanymi dyrektywami w Sztabie Andersa - na kontynuowanie
i pogłębianie wywiadu gospodarczego zwłaszcza z dziedziny węglo-
wej, którą Oddział II Sztabu Andersa szczególnie - oszczędnie
nie w interesie polskim - się interesuje. Na terenie dawnej
ekspozytury wywiadowczej "Delegatury Sił Zbrojnych" ps. "Pralnia"
rozbudowuje oskarżoną wraz z Zakiem nową sieć wywiadowczą korga-
nizowanej centrali wywiadowczej ps. "Port" potem "Luceum" podleg-
łej bezpośrednio Sztabowi II Korpusu w Ankonie, zwracając specyjal-
ną uwagę - poza ośrodkiem węglowym - na sprawy ceramiczne na tere-
nie wybrzeża, gdzie już po aresztowaniu Zaka montuje i ulepsza
przez odpowiedni dobór ludzi działalność komórki wywiadowczej
"Stocznia" z osk. Kosickim i Stępnin-Katusiewicz na czele. Tworzy
też na terenie Lublina nową komórkę wywiadowczą ps. "Ginnesjusz"
z nastawieniem głównie na sprawy gospodarcze i kolejowe, wiąże
ponadto działalność centrali z komórką wywiadowczą "Spichlerz"

•/•

- 23 -
w Wilnie, nastawioną na wywiad polityczny i wojskowy ze szczególnym uwzględnieniem ustosunkowania się władz radzieckich do zagadnień polskich. Z działalności swej i podległych jej komórek wywiadowczych, stanowiących podbudowę centrali obcego wywiadu p.n. "Liceum", składa 3 sprawozdania ustabowi II Korpusu Andersza, a to pierwszy w październiku 1945r. za pośrednictwem sieci kurlerskiej "Brygady Świętokrzyskiej", drugi w grudniu 1945r. przez kurlera Csk. Błaszkiwicza, trzeci zaś w styczniu 1946r. przez kurlera "Bogdana". Csk. Błaszkiwicz po powrocie z Włoch w lutym 1946r. zgłosił osk. Sadowskiej że zawieszono sprawozdania z uwagi na dobie wypłacone dalszą dotacją na szej wywiadowczy z kwotą 5.000.000. z poleceniem pogłębienia wywiadu, dołączania do sprawozdań dokumentów i rozszerzenia sieci wywiadu możliwie jak najdalej na wschód, a nawet aż do Moskwy.

Wiadomości i dokumenty zawarte w trzech słożonych sprawozdaniach dotyczyły - jak sprawozdania "Pralni II" - zagadnień natury wojskowej, politycznej i gospodarczej w skali ogólnopaństwowej i stanowiły tajemnicę państwową i wojskową, której naruszenie naraziło Państwo Polskie na szkodę.

Csk. ZIELIŃSKI jako działacz "AK" z okresu okupacji w maju 1945r. został zawerbowany przez Zuka Henryka i Sadowską do pracy konspiracyjnej w komórkę wywiadowczą "szkoła" stanowiącej podbudowę organizacyjną ekspozytury wywiadowczej D.S.Z. p.n. "Pralnia II" przy czym przydzielono mu do pomocy dla prowadzenia wywiadu osk. Dania Lecha Pszczyński i Dania Helena. Informacje gromadzone przez komórkę przekazywał osk. Zieleniewski osk. Sadowskiej względnie Szpakowi, szefowi "Biura Studiów" "Pralni II", w celu dalszego przekazania szefowi wywiadu Jauchinkowi, przy czym informacje dostarczane przez Dania Lecha dotyczyły wszechstronnych zagadnień politycznych i wojskowych, informacje Dania Heleny dotyczyły spraw politycznych, organizacji i funkcjonowania organów Bezpieczeństwa Publicznego, życia i stosunków w partiach politycznych i.t.p., wiadomości dostarczane przez Pszczyńskiego dotyczyły spraw gospodarczych - zagadnień odbudowy i rozbudowy przemysłu w Polsce - wykonawczych prac w ramach układów i konwencji handlowych z innymi państwami i.t.p.. Wszystkie one stanowiły tajemnicę państwową i ujawnienie ich oraz wykorzystanie przez obcy wywiad naraziło Państwo Polskie na szkodę.

Po likwidacji "Pralni II" i utworzenia w jej miejsce centrali wywiadu obcego p.n. "Port" później "Liceum" osk. Zieleniewski kontynuował swą przestępną działalność, mimo iż, jako jeden z nielicznych wtajemniczonych przez osk. Sadowską, wiedział o tym dokładnie, że "Liceum" nie jest powołane do życia - o błędnej orientacji - organizacją podziemną polską, ale pozostał na usługach obcego wywiadu, jakimś starym oddział II Staba II Korpusu z gen. Anderszem na czele.

Śąd przy tym nie dał wiary obronie oskarżonego, iż nie znał treści meldunków informatorów, składanych w okresie działalności "Liceum", skoro z wyjaśnieniem jego wynika, iż "likwidował" informatora Bojarskiego z powodu jego nieudolności w pracy wywiadowczej i kwestionował wartość niektórych sprawozdań od Dania Heleny, zarekomendowanej mu jako "As" wywiadu.

Csk. PACIŃSKI Franciszek jak działacz "AK" w dziale wywiadu z okresu okupacji niemieckiej w czerwcu 1945r. został zawerbowany przez osk. Dania Heloną jako informator do pracy w komórkę wywiadowczą p.n. "szkoła" i po rozmowie z szefem ekspozytury wywiadowczej "D.S.Z." "Pralnia II" decyduje się na swą

przeszłą działalność, dostarczając se szkoda dla Państwa Polskiego osk. Zieleniewskiemu jako szefowi "szkoły" cenne i stanowiące tajemnicę Państwa wiadomości i dokumenty z dziedziny społeczno-gospodarczej, wykorzystując do ich uzyskania swoje stanowisko urzędowe wicedyrektora Izby Przem. Handl. w Warszawie. Wiadomości i dokumenty dostarczone przez oskarżonego Zieleniewskiemu dotyczyły wiadomości i wiadomości przemysłu, sprawozdań do władz Izby Przemysłowo-Handlowej, ze sprawozdań przedstawicieli inicjatyw prywatnej, ze sprawozdań oskarżonego w ramach gospodarczych nie uzyskanych, jak również - interesujące obce ośrodki wywiadowe - wyciągi ze sprawozdań Izby Przem. Handl. Po likwidacji "szkoły" w wydziale delegata "III Zbrojnych na Kraj" i po powrocie do kraju osk. Sadowskiej z żoną, gdy ta ostatnia, podległa przez gen Andersa i przez podległych na oficerów II Oddziału Sztabu II Korpusu, przystępuje do organizacji centrali obcego wywiadu pod nazwą "Port" pod nazwą "Liceum", osk. Padyśki staje na czele osk. Sadowskiej do pracy w ramach komórki wywiadowej Zieleniewskiego dostarczone nadal cenne dla wywiadu obcego, a przynależące Państwu Polskiemu oskarżonego i osk. Sadowskiej - tajna wiadomości i dokumenty z dziedziny gospodarczej, w ich liczbie szczególnie ważne gospodarcze dokumenty dotyczące umów międzynarodowych z ZSRR, państwami skandynawskimi, Rumunią i innymi, wiadomości dotyczące sprawy lotniczego, sprawozdania gospodarcze Izby Przem.-Handl. i inne.

Obrota oskarżonego, iż o istnieniu ekspozytury wywiadowej "Prania II" i centrali obcego wywiadu dowiedział się dopiero w toku śledstwa, jest dla sprawy bez znaczenia, gdyż nawet była prawdą, ponieważ oskarżony gromadząc i dostarczając Zieleniewskiemu wiadomości i dokumenty dotyczące tajemnicę państwa jako posiadający wysoki poziom rozwoju umysłowego i wrodzonej inteligencji, musiał sobie zdawać sprawę z bezprawności swego działania, którą to wiadomości oskarżony kreuje, nie neguje.

osk. DUBIN poch. po powrocie do kraju w lutym 1945r. z obozów jenieckich w Niemczech, zatrudniony do pracy w nielegalnym związku "AK" przez swą siostrę Dunin Helenę rozpoczyna swoją działalność w tej organizacji przez współdziałanie przy tworzeniu garaży i warsztatów samochodowych G.A.K. "AK", a nastąpił w lipcu 1945r. do pracy wywiadowej w komórce "szkoła", będącej podległą ekspozytury wywiadowej B.S.S. "Prania II", pełniąc funkcję osk. Sadowskiej w wywiadowej "szkoła" oskarżony dostarcza se szkoda Państwa Polskiego szefowi swemu - osk. Zieleniewskiemu tajnych i wszechstronnych wiadomości, stanowiących tajemnicę wojskową i państwową z dziedziny politycznej i wojskowej, w której szczególne znaczenie dla obcego wywiadu przedstawiały informacje dotyczące planów mobilizacyjnych, wydanych przez N.C.N., Państwowej Rady Lotniczej, Departamentu Zbrojenia w Ministerstwie Przemysłu i Handlu, danych personalnych odnoszących się do zajmujących wysokie stanowiska oficerów N.C.N., koncentracji W.P. i Armii Czerwonej, tworzenia Biura Kadry w Ministerstwie Przemysłu i Handlu i.t.p.

Po przebudowie "Prania II" na centralę obcego wywiadu oskarżony nie zaprzestaje swej przestępnej działalności, lecz kontynuuje w ramach komórki wywiadowej Zieleniewskiego gromadzenie i przekazywanie Zieleniewskiemu tajnych wiadomości politycznych, gospodarczych i wojskowych, a nawet dla pogłębienia wywiadu i rozbudowy placówki kontrwywiadowej pod nazwą "Cyryl" podległy przez osk. Sadowską i wykorzystując powinowactwo osk. Karolkiwiczka z kpt. Majoranca z K.W.P.F.S. dostaje się dla

swych przestępczych celach do K.W.P.F.S., do referatu wojskowego w charakterze referenta wojskowego z zamiarem wprowadzenia do Urzędów Bezpieczeństwa Publicznego dla celów kontrwywiadu osobników wskazanych przez władze "Licem".

W okresie działalności "Licem" oskarżony dostarcza Zieloniewskiemu szereg wiadomości z życia partii politycznych, uwzględniając między innymi - także kwestie K.W.P.F.S.

osk. DUNIA Helena jako działaczka komarek wywiadowczych w okresie okupacji niemieckiej w grudniu 1944r. wznawia swą działalność w ramach ekspozytury wywiadu "Kłosa Wschód". W maju 1945r. wchodzi w ramach ekspozytury wywiadowczej delegatury Gł. Zbrojnych p.n. "Pralni II" do komarki wywiadowczej "Szkoła" i jako członek tej komarki dostarcza jej szereg wiadomości dla Państwa Polskiego szereg wiadomości i dokumentów, stanowiących tajemnicę państwową i wojskową, z dziedziny pracy M.O. z życia i wzajemnych stosunków partii politycznych, z organizacji i personalnej obsady Kad. Kated., z innymi odnoszącymi się do garnizonu warszawskiego W.P., z przedsięwzięciami "Lot" i inne. Należąc do jednej z niewielu tajniści w tym zakresie i kierując ekspresy centrali obcego wywiadu "Licem" po powrocie osk. Sadowskiej z Włoch, oskarżona Helena nie wycofuje się z dalszego prowadzenia działalności wywiadowczej, ale pozostała nadal w komarce osk. Zieloniewskiego, dostarczając ze szkodą dla Państwa Polskiego wiadomości z dziedziny politycznej, wojskowej i gospodarczej, stanowiących tajemnicę państwową i wojskową.

Podczas w okresie swej przestępczej działalności "Pralni II" jak i "Licem" osk. Dunia Helena dostaje do rąk przekazywanych przez siebie informacji wykorzystując, legitymując się jako dziennikarka legalnych organów prasy krajowej.

osk. BOBICKI Julian jako dawny działacz wywiadu "AZ" nawiązawszy we wrześniu 1944r. kontakt z kpt. Kosowiczem ps. "Cyberki" obejmuje w tym okresie w Białymostku szefostwo komarki wywiadowczej "Prom" jako podbudówki ekspozytury wywiadowczej "Kłosa Wschód" później "Pralni II" i w tym charakterze przekazuje do wspomnianych central szereg wiadomości z dziedziny politycznej, gospodarczej i wojskowej, stanowiących tajemnicę państwową i wojskową. Ponadto jako szef komarki "Prom" oskarżony jest w tym czasie punktem łącznikowym między "Pralnią II" a komarką wywiadowczą na terenie Wilna pod kierownictwem osk. Sternin-Katuszki. Powołany do W.P. i pełniąc wojskową służbę w 4 Zap. p.p. nie krywa swej łączności z nielegalną organizacją, lecz kontynuując tę przestępczą działalność na terenie Białegostoku, a następnie Gdańska, dokąd z pułkiem przenosi się po zwolnieniu z W.P. i objęciu posady państwowej w szkolnictwie, jako zastępca dyrektora szkoły średniej, podtrzymuje nadal więzi organizacyjne z ekspozyturą wywiadowczą "Pralni II". Dostarcza ze szkodą dla Państwa Polskiego z terenu wybrzeża, stanowiącymi tajemnicę wojskową i państwową wiadomości z dziedziny wojskowej, politycznej i gospodarczej, przy czym te ostatnie dotycząły ruchu statków w portach Gdańskim i Gdyniskim a nawet dane odnoszące się do Floty Radzieckiej. Po likwidacji ekspozytury wywiadowczej "Pralni II" i utworzeniu centrali obcego wywiadu p.n. "Licem" osk. nie zaprzestaje swej przestępczej działalności, gromadzi nadal takie same wiadomości i przekazuje je do centrali przez kurierów osk. Projtęga Kazimierza i Kosodziejową Sofię, starając się nawet poszerzyć zasięg swej komarki p.n. "Stocznia" na obszar całego wybrzeża, werbując w tym celu do pracy wywiadowczej informatorów Stanisława Bawarda, Stanisława Leopolda i Władysława Leona.

osk. STERNIK-MATUSZKIEWICZ Jędrzej jako dawny działacz
kaszubski wywiadu "AK" po repatriacji z Wilna, gdzie ostatnio pełnił
funkcję szefa komórki wywiadowczej "Cegielnia" stanowiącej
podbudowę organizacyjną "Pralnia II" sformułowaną w styczniu
1946r. do pracy w ramach centrali obcego wywiadu p.n. "Licium"
działał jako zastępca szefa komórki "Stocznia" na terenie wy-
brzeża. z tym charakterze oskarżony ze szkoda dla Państwa Pol-
skiego gromadził i przekazywał do centrali wywiadowczej
"Licium" periodycznie wiadomości stanowiące tajemnicę państwową
i gospodarczą a dotyczące głównie zagadnień ruchu portowego.

osk. JAKUBISIAK Stanisław jako dawny działacz orga-
nizacji "AK" i "PZV" w dziedzinie wywiadu sformułowany został
w maju 1945r. przez Józefa Kolanę na informatora ekspozytury
wywiadowczej Del. S. Z. p.n. "Pralnia II" i w tym charakterze
udzielał tajne ekspozytury wywiadowczej ze szkoda dla Państwa
Polskiego szeregu wiadomości i dokumentów z dziedziny gospodar-
stwa, politycznej i wojskowej, stanowiących tajemnicę państwową
i wojskową. spośród informacji wojskowych oskarżony przekazywał
wiadomości o dyslokacji W.P. oraz jedno: tak Armii Czerwonej na
Białym, z wiadomościami gospodarczymi przekazywał informacje o
rachony demontażu urządzeń portowych Łąży i Gdańsku, o produk-
cji wagonów kolejowych, o wynikach wydobywania węgla i o planach
produkcji węgla, o dysponowaniu produkcją węgla i t.p., a
spośród wiadomości politycznych przekazywał informacje o sto-
sunkach wewnątrzpartyjnych politycznych o stanie i warunkach
bezpieczeństwa o sprawach polskich na Łańsku i t.p.

osk. HENRYK ZUKA Henryk jako członek "AK" sformu-
lowany został w październiku 1945r. z Anthon, jaskółki dowi-
dział się osk. Sadowskiej o przekazanie ekspozytury wy-
wiadowczej Del. S. Z. na centralę obcego wywiadu oskarżony nie
tylko nie reprezentował dotychczasowej przynależnej swojej działal-
ności ale otrzymując wiadomości o potrzebie pogłębienia wy-
wiadu na tydzień w osk. Sadowskiej, w oczywistej nie-
polubliwej intencji, w dziale rynku węgla dążył zgodnie z
wskazaniemi dyskusyjnymi do poparcia udzielonych wiadomości odpo-
wiednimi oryginalnymi dokumentami.

osk. KAROLISZKIEWICZ Stanisław jako członek "AK" sformu-
lowany został w czerwcu 1945r. po czym powrócił do kraju
przez "Krasickiego", "Ciborskiego" i "Płk. Prawdzicę" podjął się
do pełnienia funkcji koczownika przy S. Z. nielegalnych organiza-
cji p.n. Del. S. Z. na kraj, a następnie "Wojsko" i "Mieszkańców"
oskarżony funkcję tą rachywiście pełnił do października 1945-
utrzymując w tym charakterze kontakty organizacyjne, po czym
przez Henryka Zuka - ówczesnego szefa centrali obcego wywiadu
p.n. "Licium" - zaangażowany został na kierownika komórki kon-
trolnej wywiadowczej pod nazwą "Cyrk" będącej podbudową centrali obce-
go wywiadu "Licium", otrzymując od Zuka na cele organizacyjne
tej komórki 250 dol. Pełniąc funkcję w komórkę "Cyrk" wykorzy-
stał oskarżony ze szkoda dla Państwa Polskiego wiadomości
i dokumenty stanowiące tajemnicę państwową i wojskową dostar-
czane mu przez przekazanych do jego dyspozycji, włącznie
przez osk. sformułowanych i osk. podległych członków komórki,
w szczególności materiały tajne dostarczone przez Ławogrodz-
ką Haliną z Rep. Wię. i Obosin, dotyczące szeregu tajnych in-
strukcyj i zarządzeń z dziedziny więziennictwa, spraw oficerów
uprzedzonych do wstąpienia do niektórych więzień lub ich części,
spisów oficerów pozostających na etatach Rep. i t.p., przez

Dziągiewskiego z dziedziny personalnej M.P. i obrazującej stosunki i metody pracy M.P., oraz przez Grodzkiego Zygmunta dotyczącej sposobów Sztaba Generalnego Naczelnego Dowódcy WP, sągwałtów personalnych M.C.N. i t.p.

Wiadomości i dokumenty uzyskane od swych informatorów przekazywał dla celów wywiadowczych periodycznie do centrali obcego wywiadu "Liceum", a także dla rozszerzenia i pogłębienia sieci wywiadowczej "Liceum" wprowadził za pośrednictwem swego asygnata kpt. Majorana funkcjonariusza OKWPB na pracownika referatu wojskowego tejże instytucji osk. Masin Lecha, czyniąc to na życzenie osk. Sadowskiej i dla celów obcego wywiadu, jakichś tam szufladek.

Obejmując w listopadzie 1945r. z polecenia szefa funkcję kierownika komórki kontrwywiadowczej "Gyxx", oskartony przysłał dla celów swej komórki broń krótka i automatyczną wraz z amunicją, w szczególności 1 pistolet "Walter", 1 automaty Mpi oraz 1200 szt. amunicji, jak również przysłał po b. komorce legalizacyjnej większą ilość piszącej, stępki i druków, używanych następnie do podrabiania dokumentów osobistych dla członków centrali obcego wywiadu "Liceum", które też następnie dla celów podrabiania dokumentów używał.

Na zakupienie i dostawę oryginalnych na potrzeby komórki samopodporowej oskartony wraz z innymi w mundurze oficera W.P. dokonał w styczniu 1946r. w Berlinie w celu gwałtownego napadu na Urząd Siewski w Włocławku, gdzie przechowywano samochód marki "Olympia", 700 litrów spirytusu i 2,5 litrów benzyny.

W październiku 1945r. oskartony - jeśli sam nie brał bezpośredniego udziału, to - jak wynika z wiarygodnych zeznań św. Aleksandra Krawczyka w podległej podziemnej os. ch. do dokonania w Aleksandropolu w Warszawie napadu rabunkowego z bronią w rękę na Aleksandra Krawczyka Majora W.P., którego zabowano mianem wachmana oraz samochodu marki "Audi".

Jako dawny oficer W.P. w stopniu podporucznika oskartony nie uczynił nigdy powinności wojskowej szczególnie także w czasie wojny, nie zgłaszając się do służby od 1944r. do chwili zatrzymania.

Osk. Stanisław Czerniak po uznaniu go jako ochotnika za dobrowolnego do służby wojskowej przez Komandora Sborowca W.P. urządził w marcu 1945r. w Wilnie, jadąc transportem wojskowym z Wilna do Warszawy, odłączył się wraz z innymi od tego transportu w Wołominie w zamiarze trwałego uchycenia się od ochotniczo przysięgłego Czerniaka służby wojskowej w czasie wojny. Po przybyciu do Warszawy, natychmiast dezercję z W.P. uzyskał posiadając samochód marki "Ford", należącym do "wojencjorka" sojuszniczej jednostki wojskowej Armii Czerwonej.

W lipcu 1945r. za nazwą "kpt. Ciborskiego" przysłał osk. do siebie powierzone mu auto, przewożąc je do garażu komórki łączności samopodporowej Del.B.Z. w Warszawie. Równocześnie nawrócony przez "Ciborskiego" do nielegalnej organizacji Del.B.Z. na Kraj, udzielając przemoc, swych organów władzy zwierzchniej Narodu i zagarnął jej skład, z karaniem szkieletu ustroju Państwa Polskiego rozpoczynając aktywną działalność w tej organizacji jako członek komórki samopodporowej oraz przy tym członek grupy ochrony osobistej delegata szefa Europejskich na Kraj. Z racji tej funkcji oskartony zostaje wczoraz wspomniany także w pistolet "Parabellum" i pewną ilość amunicji. W listopadzie 1945r. oskartonego przekazano do dyspozycji osk. Sadowskiej w centrali wywiadowczej "Liceum" i przydzielono go do komórki kontrwywiadowczej p.n. "Gyxx".

•/•

35 33

- 23 -

Jako członek komórki "Gyrk" z polecenia i pod przewodnictwem osk. Karolkiewicza oskarżony biernie udział w gwałtownym zamachu z bronią na Urząd Bienski w Wołowie, a nadto - bez wiedzy Karolkiewicza - biernie udział w 2-óch napadach rabunkowych w styczniu i lutym 1946r. na szosie Warszawa-Ostrow Maz., w czasie których skradzione pod groźbą aresztu broni jadącymi podkarpackimi kaskorazowcami kasy po około 30.000 zł., przy pomocy Kupca z tych napadów rabunkowych oskarżony otrzymał skradzione kasy, około 12.000 zł.

Osk. ALEKSIJCZ Stanisław jako b. członek AK z okresu okupacji niemieckiej w Wilnie, po repatriacji na teren Polski i po objęciu posady w P.K.S. w Lublinie skierowany został w grudniu 1945r. przez b. dowódcę swego Henryka Żuka do wznowienia działalności jako informator w komendzie wywiadowczej "Adroptwo" w Lublinie i podporządkowany w tym charakterze szefowi tej komórki "Członek", pp. zastawowiela działalności komórki przez "Usada" w okresie 1945r. oskarżony, rezygnując z pracy w P.K.S., zaangażowany został w sierpniu 1945r. przez "Kpt. Lipowskiego" do pracy w Zakładach Komarki samochodowej Del. S. S., aby następnie po kontakcie z Zakłosem przejąć w listopadzie 1945r. na funkcję szefa komórki kurierskiej p.n. "Licium", stacjonującej pod budową organizacyjną centrali obcego wywiadu "Licium", do której rewerbował ze swej strony oskarżonego Frejtaga, osk. Kleszkiewicza oraz Kulańkowską. Jednocześnie z polecenia Sadowskiej oskarżony wziął się organizację komórki wywiadowczej "Gimnazjum" w Lublinie, do której szefem był Kawidziński i Szulc.

Przez cały ten okres swego przesiadki działalności oskarżony prowadził i przekazywał najpierw do "Pralni II", a od listopada do centrali "Licium" wiadomości i dokumenty stanowiące tajemnicę państwową i wojskową, narazając tym Państwo Polskie na szkodę. Wiadomości dotyczyły zagadnień politycznych /np. kwestii nowych sposobów walk dywersyjnych/, tajnych wiadomości wojskowych, a nadto szeregu tajnych kwestyj dotyczących spraw kolejowych.

Oskarżony już po aresztowaniu osk. Sadowskiej polecał swym zarządzaniom kierownictwu do szefów komórek wywiadowczych utrzymać propagandzie dalszego wywiadu na rzecz czynników obcych do czasu objęcia funkcji po aresztowaniu Sadowskiej przez wyznaczonego i skazywał najciężej z zagrożenia następcę, przekazując im w marcu 1946r. na dalsze prowadzenie wywiadu odpowiednio fundusze w dolarach amerykańskich, a nadto usiłował zgodnie z instrukcją Sadowskiej przewieźć w tymże miesiącu marca 1946r. materiały wywiadczone do II Oddziału Sztabu II Korpusu w Ankonie.

Osk. MAJSKIEWICZ Mieczysław jako b. karier AK z okresu okupacji niemieckiej po repatriacji z Wilna na teren Państwa Polskiego skierowany został w kwietniu 1945r. do wznowienia swej działalności z siecią wywiadowczą "Pralni II" w ramach Del. S. S. Br. jako karier zagraniczny w miesiącu czerwca i lipcu 1945r. wyjechał dwukrotnie z instrukcjami i funduszami na roboty wywiadowcze do komórki wywiadowczej "Pralni II" w Wilnie w sierpniu 1945r. Jest oskarżony jednym z współorganizatorów komórki warszawsko-samochoodowej "Goronia", a zarazem członka grupy

ochrony osobistej Del. Sił Zbrojnych na Kraj. W listopadzie 1945r. po kontakcie z osk. Sadowską oskarżony wchodzi w skład komórki kurierskiej centrali obcego wywiadu p.n. "Licium" i jako karier z polecenia Sadowskiej przewiaził w grudniu tegoż roku do Sztabu II Korpusu gen. Andersa ze szkodą dla Państwa Polskiego wiadomości i dokumenty stanowiące tajemnicę państwową i wojskową, zawarte w sprawozdaniu Nr. 2 centrali obcego wywiadu p.n. "Licium",

e/s

wykorzystując przy tym w drodze etap HSB-towski w Regensburgu, na którym "mjr. Sikorski" ustatkował na przetrzut do Włoch. Po pobycie we włoszech z otrzymanymi tym od niemieckich mł z nazwisk oficerów II Oddziału Sztabu II Korpusu Armijnych instrukcji dla Sadowskiej, szefu sztabu Sadowskiego na terenie Włochów oraz gotowości w kwiecień 1945 roku na prowadzenie i pogłębienie w Wiedniu w PC ace oraz rozszerzenie sieci wywiadu prowadzonego przez "Licium" możliwie najdalej na wschód poza granicę polską z ostatecznym celem wywiada w Moskwie, oskarżony przez Jankowską Czechki przedostał z powrotem granicę polską i przebiegł do Szadownej w komorce "Technicum" do szefi sztabu Sadowskiego.

W marcu 1946r. usiłuje wraz z innymi kurierami udać się ponownie z takimi samymi materiałami ukrytymi w podobnym garnie walizki za granicę, do czego jednak nie doszło.

Oskarżony, będąc obowiązany do służby wojskowej, tej obywatelskiej powinności dotychczas nie do kwietnia 1945 r., a więc z czasem wojny, nie uczynił niczego i do W.P. się nie zgłosił.

Os. PRADTAK Lesimiera jako b. członek "AK" kawerybowy został przez "Giberskiego" w marcu 1945r. do wykonania służby w Belgii. W Belgii Kraj, pełniąc funkcję członka grupy osobistej delegata Sztabu Armii. Z rankiem "Giberskiego" pełnił on też funkcję kuriera, jedząc z tajnymi przesłaniami ekspoz. wywiad, "Prainis II" do podbudowy tej ekspozytury w Wilnie p.n. "Legielnia". W październiku wzięciu w listopadzie 1945r. przekazany został do kontaktów w kontakt z os. Sadowską do pracy wywiadowczej w komorce kurierskiej "Technicum" i w tym charakterze przekazuje do sztabu dla Państwa Polskiego stanowisko tajemnic, państwowej i wojskowej wiadomości i dokumenty pięciokrotnie do komorki wywiadowczej "Giberski" w Gdańsku oraz do szefa "Biera Studia" Łuleka w Katowicach, przesyłając i przekazując od nich takie same materiały wywiadowcze do centrali obcego wywiadu p.n. "Licium".

Jako kurier i członek komorki "Technicum" usiłuje wraz z innymi w osiercu 1946r. przynieść tajne materiały w wiadomości z polecenia Os. Sadowskiej do ankiwy do II Oddziału Sztabu II Korpusu gen. Andersa, do czego jednak w końcu nie doszło.

Był obowiązanym do służby wojskowej, oskarżony obowiązkiem temu do marca 1945r., a więc w czasie wojny, nie uczynił i do W.P. się nie zgłosił.

Os. WĄSZECHWA Halina jako b. członkini "AK" w sierpniu 1944r. obejmuje funkcję łączniczki eksp. wyw. "AK" "Prainis II" w marcu 1945r. wchodzi w skład komorki łączniczościowej "Centr", utrzymując kontakt organizacyjny między "Józefem" szefem komorki łączniczościowej "Agaton II", a eksp. wyw. "Prainis II".

W październiku 1945r. wchodzi jako łączniczka do centrali obcego wywiadu p.n. "Licium" i w tym charakterze łączy pomiędzy centralą "Licium" a org. sztabu posztową w Komendzieckiej w Katowicach, przesyłając i przekazując "Licium", ze szkodą dla Państwa Polskiego różne wiadomości i dokumenty z dziedziny politycznej, gospodarczej i wojskowej. W styczniu 1946r. obejmuje oskarżona obok funkcji łączniczki także funkcję kasjera centrali obcego wywiadu p.n. "Licium" i w tym charakterze oskarżonej Sadowskiej przekazuje pieniądze w złotych oraz w walucie obcej poszczególnym komorkom wywiadowczym. Zgodnie też ze wskazaniem oskarżonej Sadowskiej, świadoma w marcu 1946r. kierowniczką komorek o aresztowania Sadowskiej, przekazuje im fundusze na dalsze prowadzenie wywiadu, którego wyniki nakazuje chwilowo magazynować w komorkach i usiłuje wysłać oskarżonego Alenowicza do II oddziału sztabu II Korpusu gen. Andersa

zawiadomienia o aresztowaniu Sadowskiej, z uszkodzonymi delerami do wymiany i z materiałami wywiadowczymi przygotowanymi do wysyłki jeszcze przez oskarżoną Sadowską, gdy ta ostatnia znajdowała się na wolności.

Oskarżona Waszczuk jeszcze przed swym aresztowaniem ukryła całe archiwum centrali obcego wywiadu gen. "Licou" oszkiecwo w Tereniu, a oszkiecwo w Międzyrzeczku, gromadząc w ten sposób do jej aresztowania tajne wiadomości i dokumenty ze szkółą dla Państwa Polskiego.

W tym stanie rzeczy sąd przyjął za udowodnione winę oskarżonych: SADOWSKIEJ Barbary, SIKORSKIEGO Bolesława, PACYNSKIEGO Franciszka, BUCHNIEGO Helmuta, BUCHNIEGO Hecha, BUCHNIEGO Juliana, JAKUBOWICZĄ Stanisławą, ABRAHAMOWICZĄ Stanisławą i WĄSZA CZUK Malinę w przedmiocie dokonania przestępstwa z art.1 Dekretu o ochronie Państwa oraz art.8 Dekretu z 16.11.1945r. (Dz.U. R.P.Nr.53 poz.300) uznając, że wspomniane oskarżonej Sadowskiej Zieleniewskiej, Alencowiczowi i Waszczukowej przestępstwa z art.191 KK nie są w danych okolicznościach faktycznych samodzielnymi przestępstwami, ale stanowią jedno z ogólnie przestępstwa z art.1 Dekretu o ochronie Państwa; winę osk. STANISŁAWA-TUSZEWICZ Jadwigi w przedmiocie dokonania przestępstwa z art.8 wyżej cyt. Dekretu z 16.11.1945r. KARCIAKIEWICZĄ Stanisławą w przedmiocie dokonania przestępstwa z art.1 Dekretu o ochronie Państwa, art.8 wspomnianego Dekretu z 16.11.1945r., art.27 KSNP w zw.z art.3 pkt.b) i c) Dekretu o ochronie Państwa, art.1 ust.2 i 3 cyt. Dekretu z 16.11.1945r., art.3 tegoż Dekretu z 16.11.1945r., art.117 § 1 i 2 KSNP, art.107 KK i art.100 KK, uznając zarzuty zarzucone im przestępstwa z art.191 KK jako jedno z ogólnie stanowiących do dokonania przestępstwa z art.1 Dekretu o ochronie Państwa; winę oskarżonego ATANASIA Oszkiecwo w przedmiocie dokonania przestępstwa z art.8 § 1 i 2 KSNP, art.262 § 2 KK, art.115 § 1 i 2 KSNP w zw.z art.110 § 1 i 3 KSNP, art.3 cyt. Dekretu z 16.11.1945r., oraz winę oskarżoną, o BLAGOSZCZEWICZĄ Wiesławę i FRĄCZĄGĄ Kasimierza w przedmiocie dokonania przestępstwa z art.1 Dekretu o ochronie Państwa, art.8 wspomnianego wyżej Dekretu z 16.11.1945r. i art.117 § 1 i 2 KSNP, uznając również co do nich i oskarżonego Atanasia zarzut dokonania przestępstwa z art.191 KK jako podpadający również z innymi okolicznościami faktycznymi pod dyspozycję karną z art.1 Dekretu o ochronie Państwa.

Z powodu braku dostatecznych dowodów winy sąd nie doszedł do przekonania jakoby osk. SADOWSKA dokonała przestępstwa z art.27 KSNP w zw.z art.3 Dekretu z 16.11.1945r. (Dz.U. R.P.Nr.53 poz.300) jak również jakoby osk. KARCIAKIEWICZ dokonała przestępstwa z art.27 KSNP w zw.z art.225 § 1 KK i z art.27 KSNP w zw.z art.3 lit.b) i c) Dekretu o ochronie Państwa i dlatego oboje oskarżonych od zarzutu dokonania wspomnianych wyżej przestępstwa uniewinnił.

Przy wymiarze kary sąd wziął pod uwagę szczerze przyznanie się do winy przez wszystkich oskarżonych, okazaną na rozprawie skruchę i żal oraz potępienie swego zbrodniczego działania godzącego dobitnie w interesy i bezpieczeństwo Państwa Polskiego, a nadto fakt, iż zeznaniami swymi złożonymi w toku śledstwa umożliwili władzom państwowym śledztwo komórek w wywiadowczych na terenie Polski i Z.S.R. do rozbudowania komórek przez Andersa i podległą mu kłódkę przestępczą stanowiącą oddział II zastępu tzw. II Korpusu gen. Andersa. Powyższe względy kierowały Sądem przy wymiarze kary i w tym sensie, że odstąpił od całkowitego wyeliminowania ze społeczeństwa oskarżonej Sadowskiej Barbary, członków komórki "szkoła" z oskarżonym

Zieleniewski na czele, oskarżonego Łezickiego jako organizatora pracy szpiegowskiej na terenie wybrzeża bałtyckiego, oskarżonego Karolkiwicza i Ataniasa uprzedzających poza szpiegostwem także proceder bandycki i oskarżonego Jakubiaka wyrządzającego wybitną szkodę interesom obudowującego się Państwa Polskiego swoją działalnością szpiegowską na terenie Bliska Wymierzając im w siojęce całkowitego wyeliminowanie kary pozbawienia wolności, różniąc jej wysokość w zależności od stopnia zawinienia poszczególnych oskarżonych niektórym z nich nawet wyznaszając tej kary nieważność dla umożliwienia im przejścia na normalny tryb życia w nowej Rzeczpospolitej polskiej. W szczególności Sąd uznał za celowe skasowanie kary pozbawienia wolności oskarżonej Katusiewicz Jędrusie wynosząc z sądu, że oskarżona powróciwszy bezpośrednio przed dokonaniem przestępstwa jako repatriantka na teren Państwa Polskiego nie miała możliwości jeszcze zapobiec się z nową Rzeczpospolitą polską w zachowanie się jej po dokonaniu przestępstwa daje Sądowi podstawę do przypuszczenia, że mimo nieważności na nie kary pozbawienia wolności nowego przestępstwa się popełni. Dalej Sąd uważa za właściwe zawiadzić wykonanie kary pozbawienia wolności oskarżonemu Frejtagowi Kapiniersowi biorąc pod uwagę fakt, iż oskarżony dwukrotnie udzielał wydeście się z sieci organizacyjnej "Liceum" i nie mógł się z niej wydeścić tkwił w organizacji nie przejawiając w niej w zestawieniu z innymi współoskarżonymi wybitniejszej działalności. Zastępcy na to, iż nieodparta przewodem sądowym obrona oskarżonego, który podał, że aresztowanie było dla niego jedynym wyjściem z sytuacji w jakiej się znalazł dla wyjścia z sieci szpiegowskiej "Liceum" co daje podstawę do przypuszczenia, że mimo nieważności na nim kary pozbawienia wolności nowego przestępstwa nie popełni, Sąd uważa za możliwe zastosowanie do Frejtaga dobrodziejstwa z art. 57 § 1 i 2 KKW. Również także w zestawieniu z innymi działalność przestępczą oskarżonej Katusiewicz Maliny, jej oszczera ukrucha oraz złożone w śledztwie zeznania, które umożliwiły władzom śledczym wydobycie całego archiwum sieci szpiegowskiej, "Liceum" są stanem Sądowi do stateczną podstawę do zastosowania do niej dobrodziejstwa z art. 57 § 1 i 2 KKW. Odnośnie oskarżonego Ataniasa Czesława Sąd uważa pod uwagę ochotniczą służbę jego do Wojska Polskiego w Wilnie oraz fakt, że jako młodociany i o niezbyt wysokiej inteligencji wrodzonej mógł łatwo ulec propagandzie szepcanej, stosowanej na terenie Polski w krytycznym czasie przeciw służbie w Wojsku Polskim co też było powodem jego ucieczki z transporta wojskowego do jednostki wojskowej w Warszawie. Będąc w stanie dezercji i znajdując się w trudnych warunkach materialnych na terenie Polski uległ od naporem innych w kierunku dokonywania przestępstw opisanych w sentencji wyroku, niewiadomo innego wyjścia z sytuacji w jakiej się znalazł po dezercji. Te szczególne okoliczności faktyczne towarzyszące dokonaniu przez oskarżonego Ataniasa przestępstwa z art. 115 § 1 i 2 w związku z art. 116 § 1 i 3 KKW skłoniły Sąd do zastosowania wobec Ataniasa ostatecznie przestępstwa tego dobrodziejstwa z art. 57 § 1 KKW.

[Signature]

W zgodności

KIEROWNIK SEKRETARIATU
Wojskowego Sądu Rejonowego w Warszawie

Kretowicz Karol

Przewodniczący: /-/ Dr. Kłociewiczki Konrad
ppik.

Sędziowie: /-/ Konieczny Edward
mjr.
/-/ Grynkiewicz Jan
ppik.